

**Koninklijk besluit betreffende de uitoefening van de geneeskunst,
de verpleegkunde, de paramedische beroepen en
de geneeskundige commissies
10.11.1967 (B.S. 14.11.1967, err. 12.06.1968)**

Art. 1. De geneeskunst omvat de geneeskunde, de tandheelkunde inbegrepen, uitgeoefend ten aanzien van menselijke wezens, en de artsenijsbereidkunde, onder hun curatief of preventief voorkomen.

Art. 1bis. <ingevoegd bij W 22.02.1998; Inwerkingtreding: 13.03.1998> Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

"Europees onderdaan":

- onderdaan van een Lid-Staat van de Europese Unie;
- onderdaan van Noorwegen, IJsland of het Vorstendom Liechtenstein;
- onderdaan van een Staat waarmee de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten een Associatieovereenkomst gesloten hebben die in werking is getreden en waarin bepaald wordt dat deze onderdaan, voor wat betreft de toegang tot en de uitoefening van een beroepsactiviteit, niet mag gediscrimineerd worden op grond van zijn nationaliteit.

HOOFDSTUK I - De uitoefening van de geneeskunde en van de artsenijsbereidkunde

Art. 2. § 1. Niemand mag de geneeskunde uitoefenen die niet het wettelijk diploma bezit van doctor in de genees-, heel- en verloskunde, dat werd behaald in overeenstemming met de wetgeving op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens, of die niet wettelijk ervan vrijgesteld is, en die bovendien de voorwaarden gesteld bij artikel 7, § 1 of § 2 niet vervult.

Wordt beschouwd als onwettige uitoefening van de geneeskunde, het gewoonlijk verrichten door een persoon die het geheel van de voorwaarden, gesteld bij lid 1 van deze paragraaf, niet vervult, van elke handeling die tot doel heeft, of wordt voorgesteld tot doel te hebben, bij een menselijk wezen, hetzij het onderzoeken van de gezondheidstoestand, hetzij het opsporen van ziekten en gebrekkigheden, hetzij het stellen van de diagnose, het instellen of uitvoeren van een behandeling van een fysische of psychische, werkelijke of vermeende pathologische toestand, hetzij de inenting.

De Koning kan, overeenkomstig de bepalingen van artikel 46, de handelingen bedoeld bij vorig lid nader bepalen.

§ 2. Bij afwijking van § 1 van dit artikel, zijn de houdsters van het diploma van vroedvrouw, dat overeenkomstig de door de Koning vastgestelde bepalingen werd uitgereikt, gemachtigd de praktijk van de normale bevallingen te doen, onder voorbehoud te voldoen aan de voorwaarden gesteld bij artikel 7, § 1 of § 2.

De Koning kan, overeenkomstig de bepalingen van artikel 46, de regels vaststellen, welke de in vorig lid bedoelde personen in de praktijk van de bevallingen moeten naleven.

Wordt eveneens beschouwd als onwettige uitoefening van de geneeskunde, het gewoonlijk verrichten door een persoon die het geheel van de voorwaarden, gesteld bij lid 1 van deze paragraaf, niet vervult, van elke handeling die tot doel heeft, of wordt voorgesteld tot doel te hebben, het toezicht uit te oefenen op de zwangerschap, op de bevalling of op het postpartum, alsmede elk ingrijpen dat erop betrekking heeft.

Art. 3. Bij afwijking van § 1 van artikel 2, mag niemand de tandheelkunde uitoefenen die niet het diploma van licentiaat in de tandheelkunde bezit, dat werd behaald overeenkomstig de wetgeving op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens, of die niet wettelijk ervan vrijgesteld is, en die bovendien de voorwaarden, gesteld bij artikel 7, § 1 of § 2 niet vervult.

Wordt beschouwd als onwettige uitoefening van de tandheelkunde, het gewoonlijk verrichten door een persoon die het geheel van de voorwaarden, gesteld bij lid 1 van dit artikel niet vervult van alle bewerkingen of handelingen, uitgevoerd in de mond der patiënten, die het behoud, de genezing, het herstellen of vervangen van het gebit daarin begrepen het weefsel van de tandkas, op het oog hebben, meer bepaald die welke behoren tot de operatieve tandheelkunde, de orthodontie, en de mond- en tandprothese.

De Koning kan, overeenkomstig de bepalingen van artikel 46, de handelingen bedoeld bij vorig lid nader bepalen.

Art. 4. § 1. Niemand mag de artsenijsbereidkunde uitoefenen die niet het wettelijk diploma van apotheker bezit, dat werd behaald overeenkomstig de wetgeving op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens, of die niet wettelijk ervan vrijgesteld is, en die bovendien de voorwaarden, gesteld bij artikel 7, § 1 of 2 niet vervult.

Wordt beschouwd als onwettige uitoefening van de artsenijsbereidkunde het gewoonlijk verrichten, door een persoon die het geheel van de voorwaarden, gesteld bij lid 1 van deze paragraaf, niet vervult van alle handelingen die tot doel hebben de bereiding, het te koop aanbieden, de detailverkoop en de terhandstelling, zelfs indien ze kosteloos is, van geneesmiddelen.

De Koning kan, overeenkomstig de bepalingen van artikel 46, de handelingen bedoeld bij vorig lid nader bepalen.

§ 2. Vallen niet onder de bepalingen van § 1 van dit artikel:

(1° a) de terhandstelling van geneesmiddelen door geneesheren die overeenkomstig de bepalingen van artikel 3 van de wet van 12 april 1958 betreffende de medisch-farmaceutische cumulatie gemachtigd werden een geneesmiddelen depot te houden.

Deze machtiging loopt ten einde op de datum waarop de Minister mededeling doet van het bestaan of de opening van een apotheek in een straal van 5 km van het depot. In dat geval moet het depot worden opgeheven binnen drie maanden te rekenen vanaf deze mededeling;

b) de terhandstelling van geneesmiddelen door geneesheren die overeenkomstig de bepalingen van artikel 4 van de wet van 12 april 1958 betreffende de medisch-farmaceutische cumulatie gemachtigd werden een geneesmiddelen depot te houden en waarvoor op de datum waarop deze alinea in werking treedt een definitieve beslissing is getroffen die de afwijking verleent;

c) de terhandstelling van geneesmiddelen door geneesheren die overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 4 en 8 van de wet van 12 april 1958 betreffende de medisch-farmaceutische cumulatie gemachtigd zijn een geneesmiddelen depot te houden en voor dewelke geen definitieve beslissing is getroffen.

Wanneer een beslissing, genomen op grond van deze procedure, door de Raad van State wordt vernietigd, wordt de zaak teruggezonden naar de commissie van beroep die de betwiste beslissing heeft getroffen; zij schikt zich naar het arrest van de Raad van State wat betreft de rechtspunten door deze vernietigd.) <W 13.12.1976>

2° de terhandstelling door een geneesheer of door een beoefenaar van de tandheelkunde, onder bij de wet of de reglementen eventueel voorziene voorwaarden, van geneesmiddelen in dringende gevallen of, ten kosteloozen titel, van geneesmiddelenmonsters; deze terhandstellingen mogen geen aanleiding geven tot honoraria of winsten ten voordele van de geneesheer;

3° de terhandstelling door een geneesheer van geneesmiddelen bestemd om de venerische ziekten te bestrijden, op voorwaarde dat hij deze heeft laten bereiden door een apotheker van het arrondissement, met wiens etiket hij deze geneesmiddelen aan de cliënt moet afleveren;

4° de industriële fabricatie en de bereiding, de handel en de distributie in het groot alsmede de invoer van geneesmiddelen in de voorwaarden bepaald bij de wet of de reglementen.

5° het verschaffen door een veearts in de voorwaarden voorzien door de geldende reglementering van geneesmiddelen aangekocht bij een apotheker; deze voorwaarden kunnen worden gewijzigd door de Koning.

(6° het te koop aanbieden, de detailverkoop en de terhandstelling, zelfs kosteloos, door personen door de Koning gemachtigd, met een profylactisch doel tegen besmettelijke ziekten, van voorwerpen, apparaten, enkelvoudige of samengestelde substanties, met uitzondering van geneesmiddelen zoals bepaald in artikel 1 van de wet van 25 maart 1964 betreffende de geneesmiddelen, alsook van giftstoffen, slaapmiddelen, verdovende middelen en psychotropische stoffen, zoals bedoeld in artikel 1 van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica.

De Koning stelt, bij in Ministerraad overlegd besluit, de lijst van die voorwerpen, apparaten, enkelvoudige of samengestelde substanties vast en bepaalt de voorwaarden voor het te koop aanbieden, de detailverkoop en de terhandstelling ervan.

De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, de wijze waarop de in het eerste lid bedoelde personen, die verbonden dienen te zijn aan een gespecialiseerd centrum, zoals door Hem omschreven, overgaan tot het te koop aanbieden, de detailverkoop en de terhandstelling.) <W 17.11.1998; Inwerkingtreding: 23.12.1998>

(§ 3. (1° Voor de opening, de overbrenging of de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken is een voorafgaande vergunning vereist, toegestaan aan één natuurlijk of één rechtspersoon die de aanvraag doet.

De vergunning is persoonlijk.

Onverminderd de regelen bepaald in toepassing van het 6° van de onderhavige paragraaf wordt de vergunning slechts overdraagbaar ten vroegste vijf jaren na de opening van de apotheek.

De Koning bepaalt, na het advies te hebben ingewonnen van de meest representatieve farmaceutische beroepsorganisaties en voor zover dit advies Hem binnen zestig dagen na de aanvraag wordt verstrekt, de criteria die erop zijn gericht een spreiding van de apotheken te organiseren ten einde ter bescherming van de volksgezondheid in alle streken van het land een adequate, doeltreffende en regelmatige geneesmiddelenvoorziening te verzekeren, met inachtneming van de verschillende vormen van terhandstelling.

Over de aanvragen die betrekking hebben op de opening of de overbrenging van twee of meer apotheken in dezelfde omgeving, wordt beslist volgens criteria van voorrang door de Koning bepaald.

De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, volgens de procedure bepaald in het vierde lid, het maximum aantal voor het publiek opengestelde apotheken voor de periode die Hij bepaalt. Hij bepaalt tevens de periode waarin er aanvragen of hernieuwde aanvragen tot vergunning voor de opening van een voor het publiek opengestelde apotheek kunnen worden ingediend.

De Koning bepaalt bovendien, volgens de procedure bepaald in het vierde lid, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de procedure in het geval van de definitieve of de tijdelijke sluiting van apotheken, wegens overmacht of op initiatief van de vergunninghouder.

De Koning bepaalt bovendien, volgens de procedure bepaald in het vierde lid, bij een in Ministerraad overlegd besluit, in het geval van de definitieve of de tijdelijke sluiting van apotheken, wegens overmacht of op initiatief van de vergunninghouder, de voorwaarden voor het behoud, de schorsing of de intrekking van de vergunning door de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, samen met de retributies of bijdragen die verschuldigd zijn. De bedragen die voortkomen uit deze retributies of bijdragen zijn bestemd voor de financiering van de opdrachten die voor de betrokken administratieve diensten voortvloeien uit artikel 4 van dit besluit.

De Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft kan de vergunning, bij gemotiveerde beslissing om redenen van Volksgezondheid, schorsen of intrekken, alsook het gebruik van de lokalen, ruimten, installaties en voorwerpen van de apotheek beperken, opschorten of verbieden.

Onverminderd de straffen voorzien in artikel 38bis en in artikel 43, kan de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft:

1° als een vergunning van een voor het publiek opengestelde apotheek is geschorst of vernietigd door de Raad van State: de toezichhoudende ambtenaren van de Farmaceutische Inspectie en een gerechtsdeurwaarder vorderen om over te gaan tot de tijdelijke of de definitieve sluiting van de apotheek;

2° als de Minister zelf een vergunning heeft geschorst of ingetrokken: de ambtenaren van de Farmaceutische Inspectie aanwijzen om, in voorkomend geval, met dwangmiddelen over te gaan tot de tijdelijke of de definitieve sluiting van de apotheek;

3° als de vergunning, na de inwerkingtreding van de vestigingswet van 17 december 1973, nooit is toegekend of vervallen: in voorkomend geval, de sluiting van de apotheek bevelen, welke eventueel met de dwangmiddelen, vermeld onder het tiende lid, 1°, kunnen ten uitvoer gelegd worden.) <W 13.05.1999; Inwerkingtreding: 20.06.1999>

(2° Onverminderd de bepalingen van artikel 5 van de wet van 12 april 1958 betreffende de medisch-farmaceutische cumulatie, beslist de Minister die de volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, over het toekennen van de vergunning, na gemotiveerd advies van een vestigingscommissie, waartegen beroep kan worden ingesteld bij een commissie van beroep waarvan het advies eveneens gemotiveerd is.

De Minister neemt zijn gemotiveerde beslissing binnen de drie maanden die volgen op het definitief advies.) <W 14.05.1985>

3° De Koning bepaalt de procedure betreffende het onderzoek van de aanvragen; dit onderzoek kan afhankelijk gesteld worden van het betalen van een bedrag bestemd om bij te dragen tot de kosten voor het onderzoek van de aanvragen en waarvan de Koning het bedrag en de inningsmodaliteiten vaststelt.

4° Er worden twee vestigingscommissies opgericht, de ene Nederlandstalig, de andere Franstalig, die belast zijn met het onderzoek van de aanvragen die respectievelijk betrekking hebben op het Nederlandstalig en het Franstalig gebied; de aanvragen betreffende het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad worden onderzocht door de commissie die bevoegd is op grond van de taal waarin zij worden ingediend.

Er wordt een commissie van beroep opgericht waarvan de samenstelling toelaat de beroepen te behandelen in de taal waarin het advies van de vestigingscommissie werd verstrekt.

De vestigingscommissies en de commissie van beroep zijn ieder samengesteld uit drie magistraten behorende enerzijds tot een rechtbank van eerste aanleg of tot een arbeidsrechtbank en anderzijds tot een hof van beroep of een arbeidshof.

Voor elk effectief lid worden een of meerdere plaatsvervangers aangewezen die dezelfde vereisten vervullen. Al de leden worden voor een termijn van zes jaar door de Koning benoemd.

De Koning regelt de organisatie en de werking van deze commissies evenals de procedure voor het onderzoek van de aanvragen betreffende het Duitstalig gebied. Hij bepaalt eveneens de termijnen, de procedureregels en de wijze waarop de beslissingen worden betekend.

5° De Koning is gemachtigd, bij een in Ministerraad overlegd besluit, in het belang van de volksgezondheid en op advies van de meest representatieve farmaceutische beroepsorganisaties, regelen te bepalen op grond waarvan, vooraleer tot de overname of de fusie van apotheken kan worden overgegaan, de Minister die de volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, na advies van de vestigingscommissie of, in voorkomend geval, van de commissie van beroep, tot de definitieve stopzetting van de werking van een over te laten apotheek kan beslissen.

6° De Koning bepaalt, na het advies te hebben ingewonnen van de meest representatieve farmaceutische beroepsorganisaties en bij een in Ministerraad overlegd besluit, de regelen voor het vaststellen en beoordelen van de waarde van overdracht van de lichamelijke en onlichamelijke elementen van de apotheken, evenals de regelen betreffende het toezicht op deze overdracht.

De Koning bepaalt volgens dezelfde modaliteiten de regelen betreffende de fusie van apotheken.

7° De Koning kan een Fonds oprichten waarvan Hij de organisatie en de werking regelt. Dit Fonds, met rechtspersoonlijkheid bekleed, wordt gestijfd door vastgestelde bijdragen ten laste van de vergunninghouders van een voor het publiek opengestelde apotheek. Het is beheerd door personen benoemd door de Minister die de volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, op voorstel van de meest representatieve farmaceutische beroepsorganisaties.

Dit Fonds heeft als opdracht de sluiting van apotheken te vergoeden of steun te verlenen aan sommige ervan, volgens de criteria en modaliteiten door de Koning bepaald.) <W 17.12.1973>

(§ 3bis. In afwijking van artikel 4, § 3, kan de minister van Volksgezondheid aan de rechtspersoon, die belast is met het beheer en de exploitatie van het luchthavengebouw te Brussel-Nationaal, de vergunning toestaan voor de opening van een apotheek, bereikbaar voor alle categorieën van passagiers in de transitzone van dit luchthavengebouw. Deze vergunning is persoonlijk en niet overdraagbaar.

De overtreding van voorgaande bepaling brengt de nietigheid van deze vergunning mee.

De Belgische farmaceutische wetgeving is van toepassing op deze apotheek.

De Koning bepaalt de procedure betreffende deze vergunning, alsmede de voorwaarden en modaliteiten waaraan de openingstoelating moet voldoen.) <W 25.01.1999; Inwerkingtreding: 16.02.1999>

(§ 3ter. De Koning bepaalt volgens de procedure bepaald in paragraaf 3, 1°, vierde lid de verplichte registratieprocedure betreffende de rechtmatig voor het publiek opengestelde apotheken samen met de

retributies of bijdragen die verschuldigd zijn. De bedragen die voortkomen uit deze retributies of bijdragen zijn bestemd voor de financiering van de opdrachten die voor de betrokken administratieve diensten voortvloeien uit artikel 4 van dit besluit.

Elke eigenaar van een rechtmatig voor het publiek opengestelde apotheek vóór de inwerkingtreding van de vestigingwet van 17 december 1973 tot wijziging van de wet van 12 april 1958 betreffende de medisch-farmaceutische cumulatie en wijziging van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies, en elke houder van een vergunning bedoeld in artikel 4, § 3, 1°, moet deze registratieprocedure volgen.

De Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, verleent van voornoemde aanvragen, één natuurlijk of één rechtspersoon, een vergunning, behalve als de oorspronkelijke vergunninghouder nog houder is van de vergunning die werd verleend na de inwerkingtreding van de voornoemde wet van 17 december 1973.) <W 13.05.1999; Inwerkingtreding: 20.06.1999>

(§ 3quater. Wordt niet beschouwd als een rechtmatig voor het publiek opengestelde apotheek, elke apotheek:

1° die gesloten werd gedurende meer dan tien jaar of waarvoor niet, ten laatste binnen de tien jaar die volgen op de sluiting, een vergunning tot overbrenging werd aangevraagd;

2° waarvan de definitieve sluiting, door de eigenaar of de vergunninghouder, werd medegedeeld aan de Minister vóór de inwerkingtreding van deze paragraaf;

3° waarvan de vergunninghouder niet één natuurlijk persoon of niet één rechtspersoon is, zoals bedoeld in § 3, 1°, eerste en tweede lid;

4° die niet werd overgedragen volgens de geldende reglementering inzake de overdracht van een apotheek;

5° die werd overgebracht naar een ander adres zonder dat de vergunninghouder hiervoor een voorafgaande vergunning heeft verkregen;

6° waarvoor, na de inwerkingtreding van de voornoemde wet van 17 december 1973, de vergunning werd geschorst, vernietigd, ingetrokken of is vervallen.

Bij wijze van overgang wordt elke aanvrager bedoeld in § 3ter, inbegrepen voor de gevallen bedoeld in het eerste lid, 3° of 4° of 5°, behalve als de oorspronkelijke vergunninghouder nog de houder is van de vergunning die werd verleend na de inwerkingtreding van de voornoemde wet van 17 december 1973, geacht te beschikken over een tijdelijke vergunning, die persoonlijk is, gedurende een door de Koning te bepalen termijn, bepaald volgens de procedure voorzien in § 3, 1°, vierde lid.

Bij wijze van overgang kan elke aanvrager bedoeld in het tweede lid, volgens de procedure, de modaliteiten en de termijnen bij koninklijk besluit bepaald een aanvraag tot regularisatie indienen.) <W 13.05.1999; Inwerkingtreding: 20.06.1999>

(§ 3quinquies. Bij de overdracht van een rechtmatig voor het publiek opengestelde apotheek, inbegrepen de vergunning tot het openhouden, dient eveneens een registratieprocedure te worden gevolgd om de aanpassing te bekomen van de persoonlijke vergunning, door de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, toegestaan aan één natuurlijk persoon of aan één rechtspersoon.

De Koning bepaalt de procedure en de modaliteiten betreffende deze registratie, evenals de retributie of bijdrage die verschuldigd is. De bedragen die voortkomen uit deze retributies of bijdragen zijn bestemd voor de financiering van de opdrachten die voor de betrokken administratieve diensten voortvloeien uit artikel 4 van dit besluit.

De Koning bepaalt de datum van inwerkingtreding van deze paragraaf.

(NOTA: Inwerkingtreding vastgesteld op 14.12.1999 door KB 08.12.1999)) <W 13.05.1999; Inwerkingtreding: 14.12.1999>

(§ 4. 1° De machtigingen voorzien in § 2, 1°, van dit artikel zijn persoonlijk en niet overdraagbaar. De geneesmiddelendepots mogen niet verplaatst worden.

2° De geneesheren die gemachtigd zijn een depot te houden moeten de geneesmiddelen aanschaffen in een voor het publiek opengestelde apotheek van de provincie, waarbinnen het depot is gevestigd. Zij mogen deze geneesmiddelen slechts afleveren aan de zieken die zij in behandeling hebben.

De Koning kan de voorwaarden bepalen voor de bevoorrading en het beheer van en het toezicht op deze depots die niet voor het publiek mogen worden opengesteld en die van de behandelingskamer gescheiden moeten zijn.) <W 13.12.1976>

Art. 4bis. <W 13.12.1976> De gelijktijdige uitoefening van de geneeskunde en van de artsijnbereidkunde is verboden zelfs aan de houders van de diploma's die het recht verlenen elk dezer beroepen uit te oefenen.

Art. 5. (§ 1. De Koning kan, (overeenkomstig de bepalingen van artikel 46bis), de voorwaarden vaststellen waaronder de geneesheren, op eigen verantwoordelijkheid en onder eigen toezicht, personen die een paramedisch beroep uitoefenen kunnen belasten met het verrichten van bepaalde handelingen die de diagnose voorafgaan of de toepassing van de behandeling aangaan of de uitvoering van maatregelen van preventieve geneeskunde betreffen. <W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991>

De Koning kan eveneens, overeenkomstig de procedure bepaald in artikel 46bis, de voorwaarden vaststellen waaronder de in het voorgaande lid bepaalde handelingen kunnen worden opgedragen aan personen die bevoegd zijn om de verpleegkunde uit te oefenen.

(De lijst van de in de voorgaande leden bedoelde handelingen, de uitvoeringsmodaliteiten alsook de vereiste bekwaamingsvoorwaarden worden door de Koning vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 46bis.) <W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 01.08.1991> <W 20.12.1974>

§ 2. De houders van het wettelijk diploma van apotheker of van licentiaat in de scheikundige wetenschappen zijn ertoe gemachtigd de analyses van klinische biologie te verrichten, welke de Koning bepaalt overeenkomstig de bepalingen van artikel 46 en waarvan Hij, in dezelfde voorwaarden, de uitvoeringsmodaliteiten vaststelt.

Tenzij uitzonderingen vastgesteld door de Koning, overeenkomstig de bepalingen van artikel 46, is het de apothekers niet toegelaten titularis te zijn van een voor het publiek opengestelde officina en tevens klinische analyses te verrichten.

(De Koning kan, overeenkomstig artikel 46bis, § 2, de voorwaarden bepalen waaronder de apothekers en de licentiaten in de scheikunde wetenschappen, die gemachtigd zijn om de analyses van klinische biologie te verrichten, op eigen verantwoordelijkheid en onder eigen toezicht, personen die een paramedische beroep uitoefenen kunnen belasten met het verrichten van bepaalde handelingen die betrekking hebben op de klinische biologie.) <W 17.03.1997; Inwerkingtreding: 28.12.1997>

(De lijst van die handelingen, de wijze waarop ze worden uitgevoerd, alsook de kwalificatievoorwaarden vereist van die beoefenaars van een paramedisch beroep, worden vastgesteld door de Koning, eveneens overeenkomstig de bepalingen van artikel 46bis, § 2.) <W 17.03.1997; Inwerkingtreding: 28.12.1997>

Art. 6. De Koning kan, overeenkomstig de bepalingen van artikel 46, de voorwaarden bepalen waaronder de apothekers, op eigen verantwoordelijkheid en onder eigen toezicht, helpers kunnen belasten met het verrichten van bepaalde handelingen die betrekking hebben op de artseneerbereidkunde.

De lijst van die handelingen, de uitvoeringsmodaliteiten ervan, alsook de vereiste kwalificatievoorwaarden van de helpers worden door de Koning vastgesteld (overeenkomstig de bepalingen van artikel 46bis, § 2). <W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 01.08.1991>

Art. 7. § 1. De in (de artikelen 2, 3, 4 en 21bis) bedoelde beoefenaars mogen alleen hun kunst uitoefenen indien zij vooraf hun titel hebben laten viseren door de bij artikel 36 bepaalde geneeskundige commissie, bevoegd overeenkomstig de plaats waar zij zich wensen te vestigen, en zo daartoe aanleiding bestaat, hun inschrijving op de lijst van de voor hun beroep bevoegde Orde bekomen hebben. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> (Het visum wordt verleend tegen betaling van een bijdrage. De Koning bepaalt de bedragen en de betalingsmodaliteiten van deze bijdrage.) <W 06.08.1993; Inwerkingtreding: 19.08.1993>

§ 2. (Op verzoek van de betrokkene, kan de Commissie het document viseren waarmee de onderwijsinstelling of de centrale examencommissie getuigt dat de verkrijger voor het eindexamen geslaagd is dat recht geeft op het vereiste diploma.) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Art. 8. § 1. (De in de artikelen 2, 3, en 21bis bedoelde beoefenaars) mogen, wetens en zonder wettige reden in hunnen hoofde, een in uitvoering zijnde behandeling niet onderbreken zonder vooraf alle maatregelen te hebben getroffen om de continuïteit van de zorgen te verzekeren door een ander beoefenaar die dezelfde wettelijke kwalificatie heeft. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

De raden van de Orde waaronder de (in artikel 2 en in artikel 3 bedoelde) beoefenaars ressorteren zien toe dat de bij vorig lid voorziene bepaling wordt nageleefd. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

§ 2. De apotheker mag, wetens en zonder wettige reden in zijnen hoofde, zijn officina noch tijdelijk noch definitief sluiten zonder vooraf alle maatregelen te hebben getroffen om de continuïteit te verzekeren van de uitreiking van de bij een in uitvoering zijnde recept voorgeschreven geneesmiddel.

De raden van de Orde der apothekers zien toe dat de bij vorig lid voorziene bepaling wordt nageleefd.

Art. 9. § 1. De representatieve beroepsverenigingen van de beoefenaars, (bedoeld in de artikelen 2, 3, 4 en 21bis), of de te dien einde opgerichte groeperingen mogen wachtdiensten instellen, die de bevolking een regelmatige en normale toediening van de gezondheidszorgen, zowel in het ziekenhuis als ten huize waarborgen. (Geen enkele beoefenaar, bedoeld in de artikelen 2, 3, 4 en 21bis, die voldoet aan de vereiste voorwaarden kan uitgesloten worden van deze wachtdiensten, op voorwaarde dat hij/zij het huishoudelijk reglement onderschrijft en zich houdt aan de deontologische regels.) <W 25.01.1999; Inwerkingtreding: 16.02.1999>

De in het eerste lid van deze paragraaf bedoelde verenigingen of groeperingen delen aan de bevoegde geneeskundige commissie de door hen opgestelde wachtrol mede alsook elke wijziging die er zou aan gebracht worden (en een huishoudelijk reglement). <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> <W 25.01.1999; Inwerkingtreding: 16.02.1999>

§ 2. De geneeskundige commissie bepaalt de behoeften inzake wachtdiensten. Zij controleert de werking van deze wachtdiensten (, met inbegrip van de bevoegdheid om de huishoudelijke reglementen bedoeld in § 1 goed te keuren en geschillen inzake de wachtdiensten te beslechten). <W 25.01.1999; Inwerkingtreding: 16.02.1999>

Wanneer met betrekking tot de wachtdiensten regelen zijn vastgesteld in de code van plichtenleer die door de nationale raad van de betrokken Orde is uitgewerkt en waaraan de Koning bindende kracht heeft verleend, verwijst de commissie daarnaar bij de uitvoering van de opdrachten bedoeld bij vorig lid van deze paragraaf.

Bij tekortkoming of ontoereikendheid, doet de geneeskundige commissie, op eigen initiatief of op aanvraag van de gouverneur van de provincie, een beroep op de medewerking van de belanghebbende organisaties of beoefenaars met het oog op het inrichten of het aanvullen van de wachtdiensten.

§ 3. Indien, na het verstrijken van de termijn, welke de gouverneur van de provincie bij de in het laatste lid van vorige paragraaf bedoelde aanvraag vaststelt, de wachtdiensten niet op voldoende wijze werken, neemt de gezondheidsinspecteur of, naargelang van het geval, de inspecteur van de apotheken zelf, alle maatregelen met het oog op het inrichten of het aanvullen van de wachtdiensten in functie van de behoeften die eventueel zullen zijn bepaald door de geneeskundige commissie, welke bij deze gelegenheid wordt voorgezeten door de gouverneur van de provincie. Hij controleert de werking van deze wachtdiensten.

Art. 10. Het is verboden de regelmatige en normale uitoefening van de geneeskunde of de artseneerbereidkunde door een persoon die aan de vereiste voorwaarden voldoet, door feitelijkheden of geweld te verhinderen of te belemmeren.

Art. 11. Aan de beoefenaars bedoeld bij de artikelen 2, 3 en 4 mogen geen reglementaire beperkingen worden opgelegd bij de keuze van de middelen die aangewend moeten worden, hetzij voor het stellen van de diagnose, hetzij voor het instellen en uitvoeren van de behandeling, hetzij voor het uitvoeren van magistrale bereidingen. (De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de modaliteiten evenals de uitvoeringsmaatregelen volgens welke de apotheker een voorgeschreven farmaceutische specialiteit mag substitueren door een andere, op voorwaarde dat de actieve bestanddelen ervan dezelfde zijn en de voorschrijver zich niet uitdrukkelijk tegen dergelijke substitutie heeft verzet en de prijs voor de patiënt goedkoper is.) <W 06.08.1993; Inwerkingtreding: onbepaald>

De misbruiken van de vrijheid waarvan zij (overeenkomstig het eerste lid) genieten, worden beteugeld door de raden van de Orde waarvan zij afhangen. <W 06.08.1993; Inwerkingtreding: 19.08.1993>

(In afwijking van het eerste lid kan het voorschrijven van bepaalde geneesmiddelen worden voorbehouden aan bepaalde groepen beoefenaars, houders van een bijzondere beroepstitel als bedoeld in artikel 35ter, die al dan niet werkzaam zijn in bepaalde medische diensten, erkend krachtens de wet op de ziekenhuizen gecoördineerd op 7 juli 1987. De Koning bepaalt de gevallen en de voorwaarden waaronder dit lid wordt toegepast.) <W 20.12.1995; Inwerkingtreding: 02.01.1996>

Art. 12. Worden beschouwd als niet geschreven zijnde in de overeenkomsten gesloten door de beoefenaars bedoeld bij de artikelen 2, 3 en 4, de bepalingen die hun keuzevrijheid bedoeld bij artikel 11 schenden.

Art. 13. (§ 1.) Elk beoefenaar bedoeld bij de artikelen 2, 3 of 4 is gehouden, op verzoek of met akkoord van de patiënt, aan een ander behandelend beoefenaar door de patiënt aangeduid om hetzij de diagnose, hetzij de behandeling voort te zetten of te vervolledigen, alle nuttige of noodzakelijke hem betreffende inlichtingen van geneeskundige of farmaceutische aard mede te delen.

De raden van de Orde, waaronder de beoefenaars ressorteren, zien toe dat de bij vorig lid bedoelde bepaling wordt nageleefd.

(§ 2. Elke in artikel 21bis bedoelde beoefenaar is ertoe gehouden, op verzoek of met instemming van de patiënt, aan een andere behandelende beoefenaar, aangewezen door deze laatste om een in artikel 21bis, § 4, bedoelde handeling te volgen of aan te vullen, alle nuttige en nodige inlichtingen van geneeskundige aard mede te delen die hem betreffen.) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Art. 14. § 1. In het raam van de organisatie of de erkenning door de overheid van een activiteit die betrekking heeft op de geneeskunde onder haar preventief voorkomen, kan de Koning de verplichting voorzien voor de beoefenaar van de geneeskunde, verantwoordelijk voor deze activiteit, aan de behandelende beoefenaar die de consultant daartoe uitdrukkelijk aanwijst, de uitslagen over te maken van de onderzoeken waaraan deze laatste werd onderworpen.

De Koning kan bovendien de verplichting voorzien voor de beoefenaar van de geneeskunde, verantwoordelijk voor een bij vorig lid bedoelde activiteit, mits het akkoord van de belanghebbende persoon, het geneeskundig dossier van deze laatste mede te delen aan de beoefenaar die verantwoordelijk is voor een andere activiteit die betrekking heeft op de geneeskunde onder haar preventief voorkomen, behalve wanneer deze laatste activiteit het geneeskundig toezicht op de arbeiders betreft.

In geval van niet naleving van de verplichtingen opgelegd in uitvoering van de twee vorige leden, kunnen de erkenning van de daar bedoelde activiteit en de financiële voordelen, die daaraan desgevallend verbonden zijn, geweigerd of ingetrokken worden.

De Koning bepaalt, op advies van de nationale raad van de betrokken Orde, de modaliteiten volgens dewelke de overdracht van de uitslagen, van de onderzoeken bedoeld bij het eerste lid of de mededeling van het geneeskundig dossier, bedoeld bij het tweede lid van dit artikel, dient te geschieden.

§ 2. Onverminderd lid 3 van § 1 van dit artikel, zien de raden van de Orde, waaronder de beoefenaars ressorteren, toe dat de krachtens § 1, vastgestelde bepalingen worden nageleefd.

Art. 15. Onverminderd de bepalingen van artikel 18, § 2 hebben de beoefenaars bedoeld bij de artikelen 2, 3 en 4, mits eerbiediging van de regelen van de plichtenleer, recht op honoraria of forfaitaire bezoldigingen voor de door hen geleverde prestaties.

Onverminderd de toepassing van bedragen welke eventueel zijn vastgesteld door of krachtens de wet of voorzien bij statuten of overeenkomsten waartoe de beoefenaars zijn toegetreden, bepalen deze vrij het bedrag van hun

honoraria, onder voorbehoud van de bevoegdheid, in geval van betwisting, van de Orde waaronder zij ressorteren of van de rechtbanken.

Indien algemene criteria ter zake zijn vastgesteld door de bevoegde nationale paritaire commissie, voorzien bij het koninklijk besluit nr 47 van 24 oktober 1967, tot instelling van een nationale paritaire commissie geneesheren-ziekenhuizen en tot vaststelling van het statuut van de nationale paritaire commissies voor andere beoefenaars van de geneeskunst of voor andere categorieën van inrichtingen, alsmede van de gewestelijke paritaire commissies, en algemeen bindend verklaard door de Koning, op grond van artikel 8 van dat besluit, moeten hogergenoemde statuten en overeenkomsten daarmee conform zijn.

Art. 16. Is verboden iedere vooraf gesloten overeenkomst die het honorarium koppelt aan de doelmatigheid van een behandeling (...). <Vernietigd bij Arr. Raad van State nr. 15.533, 27.10.1972>

Art. 17. Onverminderd de bepalingen van artikel 18, § 2, wanneer een beoefenaar bedoeld bij de artikelen 2, 3 of 4 voor de uitoefening van zijn beroep personeel, lokalen en materieel gebruikt, dat niet voor het geheel voorwerp waren of zijn van een betaling ten welke andere titel ook en dat ter beschikking is gesteld van de beoefenaar door een derde persoon, worden de voorwaarden voor dit gebruik bepaald in een statuut of een uitdrukkelijke overeenkomst tussen deze beoefenaar en de derde.

Indien algemene criteria ter zake zijn vastgesteld door de bevoegde nationale paritaire commissie, voorzien bij het koninklijk besluit nr 47 van 24 oktober 1967 tot instelling van een nationale paritaire commissie geneesheren-ziekenhuizen en tot vaststelling van het statuut van de nationale paritaire commissies voor andere beoefenaars van de geneeskunst of voor andere categorieën van inrichtingen, alsmede van de gewestelijke paritaire commissies, en algemeen bindend verklaard door de Koning, op grond van artikel 8 van dat besluit, moet het statuut of de overeenkomst bedoeld bij vorig lid daarmee conform zijn.

Art. 18. § 1. Is verboden onder beoefenaars van een zelfde tak van de geneeskunst, elke verdeling van honoraria onder gelijk welke vorm, behalve zo deze verdeling geschiedt in het raam van de organisatie van de groepsgeneeskunde (...). <Vernietigd bij Arr. Raad van State nr. 15.533, 27.10.1972>

§ 2. Onverminderd de bepalingen van artikelen 15 en 17, is verboden elke overeenkomst van welke aard ook, gesloten hetzij tussen de beoefenaars, (bedoeld in de artikelen 2, 3, 4 en 21bis) hetzij tussen deze beoefenaars en derden, inzonderheid producenten van farmaceutische producten of leveranciers van geneeskundige of protheseapparaten, wanneer deze overeenkomst betrekking heeft op hun beroep en ertoe strekt aan de een of de ander rechtstreeks of onrechtstreeks winst of voordeel te verschaffen. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Art. 19. Het is aan elke beoefenaar (bedoeld in de artikelen 2, 3, 4 of 21bis) verboden op om het even welke wijze zijn medewerking te verlenen aan een derde of als naamlener voor hem op te treden, met het doel hem te onttrekken aan de straffen waarmede de onwettige uitoefening van de geneeskunde of de artseneijbereikende gestraft wordt. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Art. 20. De geneesheren en de beoefenaars van de tandheelkunde die vaststellen dat geneesmiddelen, welke door de apotheker aan hun zieken geleverd worden slecht bereid zijn, strijdig met het recept, of bedorven, zetten er hun zegel op en verzoeken de zieken ze enkel af te geven aan degenen die ze zullen komen halen namens de geneeskundige commissie van hun gebied.

Zij geven zo haast mogelijk van dit feit kennis aan de secretaris der commissie, zodat deze laatste die geneesmiddelen kan doen afhalen en overmaken aan de commissie, die de zaak zal onderzoeken en handelen volgens de belangrijkheid van het geval.

Art. 21. Elk voorschrift wordt door de geneesheer of de beoefenaar van de tandheelkunde ondertekend en gedagtekend: het vermeldt zo uitvoerig mogelijk de gebruiksaanwijzing van het geneesmiddel.

Wanneer een geneesheer of een beoefenaar van de tandheelkunde een toxisch geneesmiddel voorschrijft met een grotere dosis dan deze voorzien in de betreffende reglementering, moet hij deze dosis voluit in letters herhalen en door een nieuwe handtekening bevestigen.

(De Koning kan voor het voorschrijven van geneesmiddelen die slaap- of verdovende middelen bevatten evenals van psychotrope stoffen die afhankelijkheid kunnen teweegbrengen het gebruik opleggen van speciale voorschriftenbriefjes waarvan Hij het model bepaalt; Hij stelt de lijst van deze stoffen vast. De Koning kan de afgifte van deze speciale voorschriftenbriefjes onderwerpen aan de inning van een bijdrage.) <W 22.02.1994; Inwerkingtreding: 07.06.1994>

HOOFDSTUK Ibis - <ingevoegd bij W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> De uitoefening van de kinesitherapie

Art. 21bis. <ingevoegd bij W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> § 1. In afwijking van artikel 2, § 1, en zonder de betekenis van het begrip "de geneeskunde", bepaald in dit artikel, te beperken, mag niemand de

kinesithérapie uitoefenen die niet houder is van een erkenning afgegeven door de Minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort.

§ 2. De Koning kan de voorwaarden en regels bepalen voor het verkrijgen, het behouden en het intrekken van de in § 1 bedoelde erkenning.

Deze erkenning mag enkel toegekend worden aan de houder van een universitair diploma in kinesithérapie (of een diploma van hoger onderwijs buiten de universiteit in kinesithérapie) dat een opleiding in het kader van een voltijds onderwijs bekroont dat ten minste vier studiejaren omvat. (Err. B.S. 23.08.1995, p. 24041)

§ 3. Niemand mag de beroepstitel van kinesitherapeut dragen die niet houder is van de in § 1 bedoelde erkenning.

§ 4. Als onwettige uitoefening van de kinesithérapie wordt beschouwd, het gewoonlijk verrichten door een persoon die er niet toe gemachtigd is krachtens § 1 van:

1° systematische handelingen met als doel functieproblemen van spierskeletale, zenuwfysiologische, respiratoire, cardiovasculaire en psychomotorische aard te verhelpen door het toepassen van één van de volgende vormen van therapie:

a) de lichaamsopleidingstherapie, zijnde het tot een geneeskundig doel door de patiënt doen uitvoeren van bewegingen, met of zonder fysieke bijstand;

b) de massagetherapie, zijnde het tot een geneeskundig doel toepassen van massagetechnieken op de patiënt;

c) de fysieke therapieën, zijnde het tot geneeskundig doel aan de patiënt toedienen van niet-invasieve fysieke prikkels, zoals elektrische stromen, elektromagnetische stralingen, ultrageluiden, warmte- en koudeapplicaties en balneotherapie;

2° het verrichten van onderzoeken en het opstellen van balansen van de motoriek van de patiënt met als doel bij te dragen tot het stellen van een diagnose door een geneesheer of een behandeling bestaande uit de in het 1° bedoelde handelingen in te stellen;

3° het concipiëren en het uitwerken van behandelingen bestaande uit de onder het 1° bedoelde handelingen;

4° de prenatale en postnatale gymnastiek.

§ 5. De Koning kan de onder § 4 bedoelde handelingen nader bepalen.

§ 6. De krachtens § 1 erkende personen mogen enkel kinesithérapie uitoefenen ten aanzien van de patiënten die op grond van een voorschrift door een persoon worden verwezen die krachtens artikel 2, § 1, eerste lid, gemachtigd is om de geneeskunde uit te oefenen.

Het voorschrift moet een schriftelijk document zijn. Het vermeldt de diagnose of de diagnostische gegevens van de arts, de prestatie of de prestaties die hij vraagt, alsook het maximum aantal behandlungsbeurten bij de kinesitherapeut.

Wanneer de doorverwijzende arts ermee instemt, mag de kinesitherapeut ook andere dan de voorgeschreven prestaties verrichten of de voorgeschreven prestaties niet verrichten.

Op verzoek van de doorverwijzende arts moet de kinesitherapeut hem een verslag bezorgen over de uitvoering van de behandeling en de verkregen resultaten.

Art. 21ter. <ingevoegd bij W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> § 1. Bij de Minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, wordt een Nationale Raad voor de Kinesithérapie ingesteld.

§ 2. De Nationale Raad voor de Kinesithérapie heeft tot taak aan de Minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, op diens verzoek of op eigen initiatief, advies te verstrekken over alle aangelegenheden in verband met de kinesithérapie.

§ 3. De Nationale Raad voor de Kinesithérapie kan ook de regeringen van de Gemeenschappen, op hun verzoek, advies verstrekken over alle aangelegenheden in verband met de studies en opleiding van de kinesitherapeuten.

§ 4. De Nationale Raad voor de Kinesithérapie bestaat uit:

1° veertien leden, kinesitherapeuten, die de kinesithérapie uitoefenen en die een minimale ervaring van tien jaar bezitten van wie ten minste vier personen hun beroep sedert ten minste tien jaar uitoefenen in het universitair onderwijs in de kinesithérapie of in het hoger onderwijs buiten de universiteit in de kinesithérapie;

2° zes leden die gemachtigd zijn om de geneeskunde uit te oefenen krachtens artikel 2, § 1, waarvan drie beoefenaars van de huisartsgeneeskunde en drie beoefenaars van verschillende medische specialismen, waaronder één de fysieke geneeskunde uitoefent;

3° twee ambtenaren die de Minister vertegenwoordigen tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort.

De in het 3° bedoelde ambtenaren hebben zitting met raadgevende stem en verzorgen het secretariaat van de Raad.

Aan elk lid van de Raad wordt een plaatsvervanger toegevoegd, die onder dezelfde voorwaarden wordt benoemd.

§ 5. De gewone en plaatsvervangende leden worden door de Koning benoemd voor een termijn van zes jaar, die eenmaal kan worden verlengd.

De leden bedoeld in het 1° en 2° van § 4 worden benoemd op basis van dubbele lijsten, voorgedragen door de representatieve beroepsverenigingen en -organisaties van de betrokken personen.

§ 6. Bij de eerste samenstelling van de Nationale Raad voor de Kinesithérapie kunnen beschouwd worden als kinesitherapeuten de personen erkend door de dienst geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, op voorstel van de Erkenningsraad voor de kinesitherapeuten van dit instituut.

§ 7. De Koning regelt de organisatie en de werking van de Nationale Raad voor de Kinesithérapie. De Raad kan alleen geldig beslissen wanneer ten minste de helft van de gewone leden aanwezig zijn of door hun plaatsvervanger vertegenwoordigd zijn. De beslissingen van de Raad (, voor wat betreft de in artikel 47, § 1, bedoelde adviezen) worden genomen bij drievierde meerderheid van de leden bedoeld in § 4, 1° en 2°, voor

zover deze meerderheid bestaat uit ten minste twee leden bedoeld in § 4, 2°. <W 25.01.1999; Inwerkingtreding: 16.02.1999>

HOOFDSTUK I ter - De uitoefening van de verpleegkunde. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Art. 21quater. (oud art. 21bis) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> § 1. Niemand mag de verpleegkunde zoals ze is bepaald (in artikel 21quinquies) uitoefenen die niet in het bezit is van het diploma of de titel van gegradueerde verpleger of verpleegster, van het brevet of de titel van verpleger of verpleegster, van het brevet of de titel van verpleegassistent of -assistente, en die bovendien de voorwaarden gesteld in artikel (21sexies) niet vervult. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

§ 2. Voor de uitoefening van de verpleegkunde wordt de persoon die in het bezit is van een diploma van vroedvrouw gelijkgesteld met de gegradueerde verpleger of verpleegster.

§ 3. De diploma's, brevetten of gelijkwaardige titels worden afgeleverd overeenkomstig de door de Koning vastgestelde bepalingen.

Art. 21quinquies. (oud art. 21ter) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

§ 1. Onder verpleegkunde wordt verstaan het uitoefenen door de in artikel (21quater) bedoelde personen van nagenoemde activiteiten: <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

a) enerzijds de observatie en het nauwkeurig vastleggen van de symptomen en reacties van de patiënt, zowel op fysisch als op psychisch vlak, ten einde zijn verschillende noden tegemoet te komen en bij te dragen tot het stellen van de diagnose door de geneesheer of het uitvoeren van de geneeskundige behandeling met het oog op de zorgen die zijn toestand vereisen, en anderzijds, het onder zijn hoede nemen van een gezonde of een zieke persoon om hem, dank zij een voortdurende bijstand, de handelingen te helpen verrichten die bijdragen tot het behoud, de verbetering of het herstel van de gezondheid of hem bij het sterven te begeleiden; dit alles om een globale verpleegkundige verzorging te verzekeren;

b) de uitvoering van technische verpleegkundige prestaties die verband houden met het stellen van de diagnose door de geneesheer of met het uitvoeren van een behandeling voorgeschreven door de geneesheer of het nemen van maatregelen van preventieve geneeskunde;

c) de uitvoering van geneeskundige handelingen die door een geneesheer kunnen worden toevertrouwd overeenkomstig artikel 5, § 1, tweede en derde lid.

§ 2. De Koning kan, overeenkomstig de bepalingen van artikel 46bis, de lijst vaststellen van de in § 1, b, van dit artikel bedoelde prestaties, alsook de uitvoeringsmodaliteiten ervan en de vereiste kwalificatievoorwaarden.

Art. 21sexies. (oud art. 21quater) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> § 1. De in artikel (21quater) bedoelde beoefenaars mogen alleen de verpleegkunde beoefenen indien zij vooraf hun titel hebben laten viseren door de bij artikel 36 bepaalde geneeskundige commissie, bevoegd overeenkomstig de plaats waar zij zich wensen te vestigen. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Bij het verlenen van het visum gaat de commissie over tot de registratie van de belanghebbende overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten, na advies van de Nationale Raad voor de verpleegkunde.

(Het visum wordt verleend tegen betaling van een bijdrage. De Koning bepaalt de bedragen en de betalingsmodaliteiten van deze bijdrage.) <W 06.08.1993; Inwerkingtreding: 19.08.1993>

§ 2. Op verzoek van de betrokkene kan de commissie haar visum aanbrengen op het bescheid waarin de overheid van de onderwijsinrichting of de centrale examencommissie verklaart dat de aanvrager geslaagd is in het indexamen dat op het wettelijk diploma recht geeft. De uitwerking van dat visum vervalt bij het verstrijken van de maand die op de bekrachtiging van het diploma volgt en uiterlijk bij het verstrijken van de zesde maand die op de verlenging van het visum volgt.

Art. 21septies. (oud art. 21quinquies) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

§ 1. Niemand mag een der titels dragen waarvan sprake is in artikel (21quater), indien hij niet voldoet aan de vereiste kwalificatievoorwaarden. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

§ 2. De persoon die voldoet aan de kwalificatievoorwaarden die zijn gesteld bij de wetgeving van een vreemd land, mag slechts een van de in artikel (21quater) bedoelde titels dragen zo hij de machtiging bekomt van de Minister belast met de uitvoering van de besluiten tot vaststelling van de vereiste kwalificatievoorwaarden. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Art. 21octies. (oud art. 21sexies) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> Het is ieder beoefenaar van de verpleegkunde verboden, hoe dan ook, zijn medewerking of zijn bijstand te verlenen aan een niet bevoegde derde, met het doel het hem mogelijk te maken de verpleegkunde te beoefenen.

Art. 21novies. (oud art. 21septies) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> Niemand mag een der in artikel (21quater) bedoelde titels toekennen aan personen die hij, zelfs kosteloos, tewerkstelt indien die personen niet voldoen aan de vereiste kwalificatievoorwaarden. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Art. 21decies. (oud art. 21octies) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> Bij het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin wordt een Nationale Raad voor verpleegkunde opgericht.

Art. 21undecies. (oud art. 21novies) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> § 1. De Nationale Raad voor verpleegkunde heeft tot taak aan de Minister tot wiens bevoegdheid de volksgezondheid behoort, op diens verzoek of op eigen initiatief, advies te verstrekken over alle aangelegenheden in verband met de verpleegkunde, meer bepaald betreffende de uitoefening van de verpleegkunde en de kwalificatie hiertoe.

§ 2. De Nationale Raad voor verpleegkunde kan ook de Ministers tot wier bevoegdheid respectievelijk de volksgezondheid en de nationale opvoeding behoren, op hun verzoek of op eigen initiatief, advies verstrekken over alle aangelegenheden die betrekking hebben op de studies en de opleiding van de in artikel (21quater) bedoelde personen. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Art. 21duodecies. (oud art. 21decies) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

§ 1. De Nationale Raad voor verpleegkunde bestaat uit:

1° 16 leden die de personen, gemachtigd om de verpleegkunde uit te oefenen, vertegenwoordigen;

2° 6 leden, doctors in de genees-, heel- en verloskunde;

3° (drie ambtenaren aangewezen door de overheden die op grond van de artikelen 59bis, § 2, eerste lid, 2°, en 59ter, § 2, eerste lid, 3°, van de Grondwet bevoegd zijn voor het onderwijs); <W 22.02.1994; Inwerkingtreding: 07.06.1994>

4° 2 ambtenaren die de Minister vertegenwoordigen tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort en die het secretariaat zullen verzorgen.

De in 3° en 4° bedoelde ambtenaren hebben zitting met raadgevende stem.

§ 2. Aan de leden zijn plaatsvervangers toegevoegd, die onder dezelfde voorwaarden worden benoemd.

§ 3. De gewone en plaatsvervangende leden worden door de Koning benoemd voor een termijn van zes jaar, die eenmaal kan worden verlengd; de benoemingen van de in 1° en 2° bedoelde leden geschieden uit een dubbeltal voorgedragen door de representatieve beroepsverenigingen en -organisaties van de betrokken personen; (de benoemingen van de in 3° bedoelde leden geschieden op aanwijzing van de betrokken Executieven; de benoemingen van de in 4° bedoelde leden geschieden op de voordracht van de Minister van wie zij afhangen). <W 22.02.1994; Inwerkingtreding: 07.06.1994>

Art. 21terdecies. (oud art. 21undecies) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> De Koning regelt de organisatie en de werking van de Nationale Raad voor verpleegkunde. De Raad kan alleen geldig beslissen wanneer de helft van de in artikel (21duodecies), § 1, sub 1° en 2°, bedoelde leden aanwezig is. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Art. 21quaterdecies. (oud art. 21duodecies) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> § 1. Bij het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin wordt een technische commissie voor verpleegkunde opgericht. Die commissie is ermee belast de Koning (de in artikel 46bis, § 1, bedoelde adviezen te verstrekken). <W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991>

§ 2. De commissie bestaat uit:

1° 12 leden die door de Koning worden benoemd uit een dubbeltal voorgedragen door de representatieve beroepsverenigingen en -organisaties van de verpleegkundigen;

2° 12 leden die door de Koning worden benoemd uit een dubbeltal voorgedragen door de representatieve organisaties van de geneesheren.

§ 3. Volgens dezelfde procedure benoemt de Koning een aantal plaatsvervangers dat gelijk is aan het aantal sub § 2 bedoelde leden.

(§ 3bis. De gewone en de plaatsvervangende leden worden benoemd voor een termijn van zes jaar die eenmaal kan worden verlengd.) <W 22.02.1994; Inwerkingtreding: 07.06.1994>

§ 4. De Koning benoemt een voorzitter en een ondervoorzitter op de voordracht van de technische commissie. De voorzitter en ondervoorzitter hebben geen stemrecht.

Het secretariaat wordt waargenomen door een door de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin aangewezen ambtenaar.

§ 5. De Koning stelt het reglement vast voor de organisatie en de werking van de technische commissie.

De commissie kan slechts geldig beslissen wanneer twee derde van de in § 2, sub 1° en 2°, bedoelde leden aanwezig is. De beslissingen worden genomen bij een drie vierde meerderheid van de aanwezige leden van elke groep.

HOOFDSTUK II - De uitoefening van de paramedische beroepen

Art. 22. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder uitoefening van een paramedisch beroep:

1° het gewoonlijk verrichten door andere personen dan deze bedoeld bij artikel 2, § 1 en de (artikelen 3, 4, 21bis en 21quater) van technische hulpprestaties die verband houden met het stellen van de diagnose of met het uitvoeren van de behandeling, zoals zij nader bepaald zullen kunnen worden in uitvoering van artikel 23; <W 20.12.1974> <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

2° het gewoon uitvoeren van de bij (artikel 5, § 1, eerste lid, (en § 2, derde lid)) bedoelde handelingen; <W 20.12.1974> <W 17.03.1997; Inwerkingtreding: 28.12.1997>

3° het gewoon uitvoeren van de bij artikel 6 bedoelde handelingen.

Art. 22bis. <Ingevoegd bij W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991> De Koning stelt de lijst vast van de paramedische beroepen.

Art. 23. § 1. De Koning kan, (overeenkomstig de bepalingen van artikel 46bis, § 2), de in artikel 22, 1° bedoelde prestaties nader bepalen en de voorwaarden vaststellen waaronder zij moeten worden uitgevoerd. <W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991>

Hij kan eveneens, (overeenkomstig de bepalingen van artikel 46bis, § 2), de vereiste kwalificatievoorwaarden bepalen waaraan de personen moeten voldoen die deze prestaties verrichten. <W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991>

§ 2. De Koning kan, op advies van de Nationale Raad voor de paramedische beroepen, de beroepstitels bepalen waaronder de betrokkenen de bij artikel 22 bedoelde prestaties en handelingen verrichten.

Art. 24. <W 25.01.1999; Inwerkingtreding: onbepaald> § 1. Buiten de beoefenaars, bedoeld in artikel 2, § 1, en de artikelen 3, 4 en 21bis voor wat betreft de prestaties verbonden aan hun respectieve kunst, mag niemand prestaties verrichten die nader bepaald zijn ter uitvoering van artikel 23, § 1, of handelingen uitvoeren die bedoeld zijn bij artikel 22, 2° en 3°, die niet houder is van een erkenning afgegeven door de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort.

§ 2. De Koning bepaalt, op advies van Nationale Raad van de paramedische beroepen, de voorwaarden en de regels tot het verkrijgen, het behouden en het intrekken van de in § 1 bedoelde erkenning.

Deze erkenning mag enkel toegekend worden aan personen die voldoen aan de vereiste kwalificatievoorwaarden die nader bepaald zijn ter uitvoering van artikel 23, § 1, of ter uitvoering van artikel 22, 2° en 3°.

Art. 24bis. <Ingevoegd bij W 25.01.1999; Inwerkingtreding: onbepaald> De beoefenaars van de in artikel 22 bedoelde handelingen mogen alleen hun beroep uitoefenen indien zij vooraf hun titel hebben laten viseren door de bij artikel 36 bepaalde geneeskundige commissie, bevoegd overeenkomstig de plaats waar zij zich wensen te vestigen.

Bij het verlenen van het visum gaat de commissie over tot de registratie van de belanghebbende overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten.

Het visum wordt verleend tegen betaling van een bijdrage. De Koning bepaalt de bedragen en de betalingsmodaliteiten.

Art. 25. § 1. Niemand mag een beroepstitel dragen die betrekking heeft op één van de prestaties die nader bepaald zijn ter uitvoering van artikel 23, § 1, of op handelingen die bedoeld zijn bij artikel 22, 2° en 3°, (zo hij niet houder is van de erkenning bedoeld in artikel 24, § 1). <W 25.01.1999; Inwerkingtreding: onbepaald>

§ 2. Hij die aan de kwalificatievoorwaarden, gesteld bij de wetgeving van een vreemd land, voldoet, mag slechts een beroepstitel dragen die betrekking heeft op één van de prestaties die nader bepaald zijn ter uitvoering van artikel 23, § 1, of op handelingen die bedoeld zijn bij artikel 22, 2° en 3°, zo hij de machtiging bekomt van de Minister belast met de uitvoering van de besluiten tot vaststelling van de vereiste kwalificatievoorwaarden.

Art. 26. Niemand mag een beroepstitel die betrekking heeft op één van de prestaties, die nader bepaald zijn ter uitvoering van artikel 23, § 1, of op handelingen die bedoeld zijn bij artikel 22, 2° en 3°, toekennen aan personen die hij, zelfs kosteloos, tewerkstelt, zo deze personen aan de vereiste kwalificatievoorwaarden niet voldoen.

Art. 27. Het is eenieder, die voor de toepassing van dit hoofdstuk als bevoegd beschouwd wordt, verboden op welke wijze ook zijn medewerking of zijn bijstand te verlenen aan een niet bevoegde derde, met het doel het hem mogelijk te maken een paramedisch beroep uit te oefenen.

Art. 28. Bij het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin wordt een Nationale raad voor de paramedische beroepen opgericht, hierna "de raad" te noemen.

Art. 29. De raad verstrekt aan de Minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, op diens aanvraag, of op eigen initiatief, adviezen betreffende alle aangelegenheden in verband met de paramedische beroepen.

(...) <W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991>

Art. 30. § 1. De raad is samengesteld uit:

1° een voorzitter die een functie uitoefent of uitgeoefend heeft in het paramedisch onderwijs;

2° een lid per paramedisch beroep dat betrekking heeft op handelingen of prestaties bedoeld bij artikel 22.

Tenminste één derde van de leden die tot deze categorie behoren, moeten hun beroep uitoefenen in een verplegingsinrichting;

3° doctors in de genees-, heel- en verloskunde onder dewelke een ambtenaar bij het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, die de functie van secretaris zal uitoefenen, (en minstens twee geneesheren

voorgedragen door het Comité van de Dienst voor geneeskundige controle ingesteld bij het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkeringen). <W 25.01.1999; Inwerkingtreding: 16.02.1999>

(Afgezien van de ambtenaar en van de geneesheren voorgedragen door het Comité van de Dienst voor geneeskundige Controle waarvan hierboven sprake, moeten ten minste de helft van de leden geneesheren hun kunst uitoefenen in een verzorgingsinstelling.) <W 25.01.1999; Inwerkingtreding: 16.02.1999>

4° twee beoefenaars van de tandheelkunde;

5° twee apothekers;

(5°bis opgeheven) <W 22.02.1998; Inwerkingtreding: 13.03.1998>

(5°ter opgeheven) <W 22.02.1998; Inwerkingtreding: 13.03.1998>

6° een ambtenaar bij het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, die de functie van adjunct-secretaris zal uitoefenen;

7° (drie ambtenaren aangewezen door de overheden die op grond van de artikelen 59bis, § 2, eerste lid, 2°, en 59ter, § 2, eerste lid, 3°, van de Grondwet bevoegd zijn voor het onderwijs); <W 22.02.1994; Inwerkingtreding: 07.06.1994>

(De ambtenaren bedoeld onder 6° en 7° hebben een adviserende stem.) <W 22.02.1994; Inwerkingtreding: 07.06.1994>

Het totaal aantal van de geneesheren, beoefenaars van de tandheelkunde en apothekers, bedoeld sub 3°, 4° en 5° van deze paragraaf, zal gelijk zijn aan het aantal van de (sub 2°) bedoelde leden. <W 22.02.1998; Inwerkingtreding: 13.03.1998>

§ 2. Aan de leden die niet ambtenaar zijn, wordt een plaatsvervanger toegevoegd.

§ 3. De voorzitter en de andere gewone en plaatsvervangende leden worden door de Koning benoemd op voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, uitgezonderd de leden ambtenaren bij het Ministerie van Sociale Voorzorg of bij een daarvan afhankende openbare instelling (...), die door de Koning worden benoemd op voordracht van de Minister van wie zij afhangen. (De ambtenaren aangewezen in artikel 30, § 1, 7°, worden aangewezen door de betrokken Executieven). <W 22.02.1994; Inwerkingtreding: 07.06.1994>

De Koning benoemt een ondervoorzitter tussen de leden niet ambtenaren.

De voorzitter of de ondervoorzitter moet een geneesheer niet ambtenaar zijn.

§ 4. Het mandaat van de leden niet ambtenaren heeft een duur van vier jaar en is hernieuwbaar.

Art. 31. <W 20.12.1974> Het dagelijks bestuur van de Raad bestaat uit de voorzitter, de ondervoorzitter, de secretaris of de adjunct-secretaris, alsook uit vier leden bedoeld sub 2° van § 1 van artikel 30, twee leden die geen ambtenaren zijn als bedoeld sub 3°, een van de sub 4° bedoelde leden, (en een van sub 5°) van dezelfde paragraaf bedoelde leden, verkozen bij gewone meerderheid. <W 25.01.1999; Inwerkingtreding: 16.02.1999>

Art. 32. Het dagelijks bestuur is belast met de regeling van de werkzaamheden van de raad, de verdeling van de taken en met het beheer van de gewone zaken. Het is bovendien belast met de bij artikel 34 bepaalde bekrachtiging.

Art. 33. § 1. De raad kan in zijn midden afdelingen oprichten die belast zijn met het onderzoek van vraagstukken die betrekking hebben:

1° op de in artikel 22, 1° bedoelde prestaties;

2° op de medewerking welke door de leden van de paramedische beroepen wordt verleend bij de uitvoering van de bij artikel 22, 2° en 3° bedoelde akten.

§ 2. Met de toelating van het dagelijks bestuur, kan elke afdeling een beroep doen op personen buiten de raad, die zij kiest wegens hun bevoegdheid op het gebied waarmede elke afdeling inzonderheid belast is.

Art. 34. Behalve wat betreft de aangelegenheden waarvan de raad het onderzoek voor zichzelf behoudt, worden de adviezen van elk der afdelingen beschouwd als door de raad zelf gegeven, indien zij door het dagelijks bestuur bekrachtigd zijn. Bij gebreke van bekrachtiging door het dagelijks bestuur, wordt de zaak aan de raad voorgelegd.

Art. 35. De raad stelt zijn huishoudelijk reglement vast en legt het ter goedkeuring voor aan de Minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort.

Art. 35bis. <Ingevoegd bij W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991> § 1. Bij het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu wordt een Technische Commissie voor de paramedische beroepen opgericht. Die Commissie heeft als opdracht het in artikel 46bis, § 2, bepaald advies te verstrekken.

§ 2. De Commissie is paritair samengesteld uit vertegenwoordigers van de paramedische beroepen en vertegenwoordigers van de geneeskunst, die door de Koning zijn benoemd. De Koning benoemt eveneens een plaatsvervanger voor elk van deze vertegenwoordigers.

§ 3. De Koning benoemt een voorzitter en een ondervoorzitter op de voordracht van de Technische Commissie. De voorzitter en de ondervoorzitter zijn niet stemgerechtigd.

Het secretariaat wordt waargenomen door een ambtenaar aangewezen door de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft.

§ 4. Onder voorbehoud van de in § 2 en § 3 voorziene bepalingen regelt de Koning de samenstelling, de organisatie en de werking van de Technische Commissie voor de paramedische beroepen.

De Commissie beraadslaagt op geldige wijze wanneer twee derden van de vertegenwoordigers van de paramedische beroepen en twee derden van de vertegenwoordigers van de beroepen die de geneeskunst uitoefenen, aanwezig zijn. Zij neemt haar beslissingen met een meerderheid van drie vierden van de aanwezige leden van elke groep.

HOOFSTUK IIbis <W 10.12.1997; Inwerkingtreding: 08.02.1998> -

Bijzondere bekwamingen, bijzondere titels, aanbodbeheersing en einde-loopbaan, evaluatie, structuur en organisatie van de praktijk, organen

Artikel 35ter. <Ingevoegd bij W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991> De Koning stelt de lijst van bijzondere beroepstitels en van bijzondere beroepsbekwamingen vast voor de in de (artikelen 2, 3, 4, 5, § 2, (eerste lid), 21bis, 21quater en 22) bepaalde beoefenaars. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> <W 17.03.1997; Inwerkingtreding: 28.12.1997>

Artikel 35quater. <Ingevoegd bij W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991> Niemand kan een bijzondere beroepstitel dragen of zich beroepen op een bijzondere beroepsbekwaming, dan na door de Minister tot wiens bevoegdheden de Volksgezondheid behoort hiertoe te zijn erkend.

Artikel 35quinquies. <Ingevoegd bij W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991> Niemand kan aan personen die hij tewerkstelt, zelfs als vrijwilliger, een van de in artikel 35ter bepaalde titels of bekwamingen toekennen, indien die personen niet werden erkend overeenkomstig artikel 35sexies.

Artikel 35sexies. <Ingevoegd bij W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991> De erkenning bepaald in artikel 35quater wordt toegekend overeenkomstig de door de Koning vastgestelde procedure en voor zover is voldaan aan de erkenningscriteria die zijn vastgesteld door de Minister tot wiens bevoegdheden de Volksgezondheid behoort, op advies, wanneer zij bestaan, van de Raden waaraan deze bevoegdheid is toegewezen.

Artikel 35septies. <Ingevoegd bij W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991> De criteria voor de erkenning of bevoegdheidsverklaring alsook de erkenningsvoorwaarden voor een bijzondere beroepsbekwaming die van toepassing zijn op de datum van inwerkingtreding van deze wet blijven behouden in afwachting dat de nieuwe bepalingen worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 35ter en 35sexies.

Art. 35octies. <ingevoegd bij W 29.04.1996; Inwerkingtreding: 10.05.1996> § 1. Bij het Ministerie van Sociale zaken Volksgezondheid en Leefmilieu wordt een Planningscommissie Medisch aanbod opgericht.

§ 2. De opdracht van deze Commissie bestaat erin:

- de behoeften inzake medisch aanbod na te gaan met betrekking tot de beroepen vermeld in de artikelen 2, §1, en 3. Bij het bepalen van deze behoeften dient rekening gehouden te worden met de evolutie van de behoeften inzake medische zorgen de kwaliteit van de zorgenverstrekking, en de demografische en de sociologische evolutie van de betrokken beroepen. Een eerste rapport zal neergelegd worden bij de Ministers van Volksgezondheid en Sociale Zaken ten laatste op 15 mei 1996, inzake behoeften, bevattend voorstellen van een globaal aantal en van een verdeling, onder andere per Gemeenschap;

- op een continue wijze de weerslag evalueren die de bepaling van deze behoeften heeft op de toegang tot de studies voor de beroepen bedoeld in de artikelen 2, §1, en 3;

- jaarlijks een verslag opstellen ten behoeve van de Ministers van Volksgezondheid en Sociale Zaken betreffende de relatie tussen de behoeften, studies, en de doorstroming tot de stages, met het oog op het verkrijgen van de bijzondere beroepstitels bedoeld in artikel 35ter (en de beroepstitel bedoeld in artikel 21bis, § 3). <W 22.02.1998; Inwerkingtreding: 13.03.1998>

§ 3. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de samenstelling en de werking van de Planningscommissie. De Planningscommissie kan zich laten bijstaan door experts.

De Planningscommissie wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Minister van Volksgezondheid. Het secretariaat wordt waargenomen door een ambtenaar van Volksgezondheid, aangewezen door de Minister.

§ 4. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit en op voorstel van de Minister van Volksgezondheid, de opdrachten van de Planningscommissie uitbreiden tot andere beroepen vermeld in artikel 35ter.

Art. 35nonies. <ingevoegd bij W 29.04.1996; Inwerkingtreding: 10.05.1996> § 1. Op gezamenlijk voorstel van de Ministers van Volksgezondheid en Sociale Zaken, bij een in Ministerraad overlegd besluit, en dit voor de beroepen vermeld in de artikelen 2, § 1, en 3:

1° (kan de Koning, na advies van de Planningscommissie, het globaal aantal kandidaten bepalen), opgesplitst per Gemeenschap, dat jaarlijks na het bekomen van het diploma bedoeld in de artikelen 2, § 1, en 3, toegang geeft tot het verkrijgen (van de beroepstitel, bedoeld in artikel 21bis, § 3, of) van de bijzondere beroepstitels die het voorwerp uitmaken van de erkenning bedoeld in artikel 35ter; <W 22.02.1998; Inwerkingtreding: 13.03.1998>

2° (kan de Koning de criteria vastleggen) voor de selectie van de kandidaten voor het verkrijgen van de bijzondere beroepstitels die het voorwerp uitmaken van de erkenning bedoeld in artikel 35ter (en voor de selectie van de kandidaten voor het verkrijgen van de beroepstitel, bedoeld in artikel 21bis, § 3). <W 22.02.1998; Inwerkingtreding: 13.03.1998>

§ 2. De in §1, 1°, bedoelde maatregel:

1° kan ten vroegste uitwerking hebben na een termijn die gelijk is aan de duur van de studies die nodig zijn voor het behalen van de in de artikelen 2, §1, en 3 bedoelde diploma's;

2° wordt door de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit opgeschort, indien blijkt onder andere uit het rapport van de Planningscommissie bedoeld in artikel 35octies, § 2, dat de vastgestelde behoeften per Gemeenschap niet worden overschreden onder meer ten gevolge van de maatregelen genomen per Gemeenschap inzake aanbodsbeheersing.

§ 3. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Planningscommissie op voorstel van de Minister van Volksgezondheid en van de Minister van Sociale Zaken, per Gemeenschap het aantal kandidaten bepalen dat toegang heeft tot de diverse beroepstitels of groep van bijzondere beroepstitels.

§ 4. De Koning kan op voorstel van de Minister van Volksgezondheid en bij een in Ministerraad overlegd besluit, mits de nodige aanpassingen, de bepalingen van §§ 1, 2 en 3 uitbreiden tot andere beroepen vermeld in artikel 35ter.

Art. 35decies. <W 10.12.1997; Inwerkingtreding: 08.02.1998> De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, op gezamenlijk voorstel van de Ministers van Volksgezondheid en van Sociale Zaken en na overleg in het bij deze wet opgerichte Overlegcomité, bij toepassing van artikel 77bis van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, regels betreffende de einde-loopbaan voor de in de artikelen 2, 3, 4, 5, § 2, 21bis, 21quater en 22 bedoelde beroepsbeoefenaars.

Art. 35undecies. <W 10.12.1997; Inwerkingtreding: 08.02.1998> De Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit en op de gezamenlijke voordracht van de Ministers van Volksgezondheid en van Sociale Zaken en na overleg in het Overlegcomité:

1° bepaalt de regels en de modaliteiten inzake de evaluatie, onder andere via een systeem van "peerreview", van de praktijk en van het onderhouden van de professionele bekwaamheid van de individuele beoefenaars bedoeld in de artikelen 2, 3, 4, 5, § 2, 21bis, 21quater en 22;

2° duidt de structuren aan die de evaluatie van de praktijk en van het onderhouden van de professionele bekwaamheid organiseren of begeleiden en bepaalt de algemene regels van de werking ervan.

Art. 35duodecies. <W 10.12.1997; Inwerkingtreding: 08.02.1998> De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, (en na overleg in de met toepassing van artikel 8 van de wet van 10 december 1997 tot reorganisatie van de gezondheidszorg opgerichte overlegcomités,) de regels met betrekking tot de structuur en de organisatie van de praktijk van de in de artikelen 2, 3, 4, 5, § 2, 21bis, 21quater en 22 bedoelde beroepsbeoefenaars. <W 16.04.1998; Inwerkingtreding: 08.02.1998>

Deze regels hebben geen betrekking op het stellen van de diagnose, de keuze, het instellen van de behandeling en de uitvoering ervan.

Onder structuur en organisatie van de praktijk wordt inzonderheid verstaan: de organisatie en het beheer van het algemeen medisch dossier; de organisatie en, in voorkomend geval, de erkenningscriteria van de groepspraktijk en van diverse samenwerkingsverbanden; de rolomschrijving van en taakafspraken tussen huisartsen en specialisten.

Art. 35terdecies. <ingevoegd bij W 10.12.1997; Inwerkingtreding: 08.02.1998> De Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, op de gezamenlijke voordracht van de Minister van Volksgezondheid en van de Minister van Sociale Zaken:

1° richt "een Hoge Raad voor de Gezondheidsberoepen" op, dewelke kan bestaan uit afdelingen met betrekking tot elk van de in artikelen 2, 3, 4, 5, § 2, 21bis, 21quater en 22 van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 vermelde beroepen;

2° bepaalt de samenstelling ervan. De medische afdeling ervan wordt als volgt samengesteld: de Minister van Volksgezondheid, de Minister van Sociale Zaken, de representatieve beroepsverenigingen, de verzekeringsinstellingen, de universiteiten en de wetenschappelijke verenigingen;

(3° bepaalt de opdrachten ervan, welke er inzonderheid in bestaan advies te verstrekken met betrekking tot de kwaliteit, evaluatie en organisatie van de medische of paramedische praktijk van de in de artikelen 2, 3, 4, 5, § 2, 21bis, 21quater en 22 bedoelde beroepsbeoefenaars; en stelt meer bepaald aanbevelingen voor goede praktijkvoering op. Op eigen initiatief of op vraag van de bevoegde minister, of het desbetreffend Overlegcomité, zoals bepaald in artikel 8 van de wet van 10 december 1997 tot reorganisatie van de gezondheidszorg, formuleert de betreffende afdeling voorstellen of adviezen onder meer inzake kwaliteit van de zorgverlening, de organisatie van de zorgverlening, en taakafspraken tussen de beoefenaars onderling;) <W 16.04.1998; Inwerkingtreding: 08.02.1998>

4° bepaalt de werking ervan. Vooraleer er door de geëigende organen definitieve beslissingen genomen worden desaanvaande, alsmede met betrekking tot de in het 3e beoogde materies dient voorafgaandelijk overleg georganiseerd in het geëigend overlegcomité, opgericht bij deze wet.

Op voorstel van de bevoegde minister kunnen verschillende afdelingen samen vergaderen.

HOOFDSTUK III - De geneeskundige commissies

Art. 36. § 1. In elke provincie wordt een geneeskundige commissie opgericht.

In de provincie Brabant worden nochtans twee geneeskundige commissies opgericht.

§ 2. Elke geneeskundige commissie is samengesteld uit:

1° een voorzitter, doctor in de genees-, heel- en verloskunde;

2° een ondervoorzitter, doctor in de genees-, heel- en verloskunde;

3° twee geneesheren;

4° twee beoefenaars van de tandheeskunde;

5° twee apothekers;

6° twee veeartsen;

7° twee houdsters van het diploma van vroedvrouw;

(7°bis twee kinesitherapeuten;) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

(7°ter twee beoefenaars van de verpleegkunde;) <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

8° een lid per paramedisch beroep dat betrekking heeft op handelingen of prestaties bedoeld bij artikel 22;

9° een ambtenaar van elke buitendienst van de inspectie van het Ministerie van Volksgezondheid, bevoegd inzake de gezondheid of de sociale geneeskunde; de gezondheidsinspecteur is de secretaris van de commissie.

§ 3. Aan de leden sub 3° tot 8° van § 2 van dit artikel wordt een plaatsvervanger toegevoegd.

§ 4. De voorzitter en de ondervoorzitter worden door de Koning benoemd, op een dubbele lijst van kandidaten die door de nationale raad van de Orde der geneesheren worden voorgedragen. De andere sub 3° tot 8° bedoelde gewone en plaatsvervangende leden worden door de Koning benoemd, op een dubbele lijst van kandidaten die voorgedragen worden door de representatieve organisaties van elk der betrokken beroepen. De sub 9° van dezelfde paragraaf vermelde leden worden aangeduid door de Minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort.

§ 5. De commissie kan een beroep doen op de medewerking van personen gekozen wegens hun bekwaamheid op het gebied van haar algemene opdracht.

Art. 37. § 1. De geneeskundige commissie heeft tot taak, in haar ambtsgebied:

1° in het algemeen:

a) aan de overheid alle maatregelen voor te stellen die tot doel hebben bij te dragen tot de volksgezondheid;

b) te zorgen voor de doeltreffende medewerking van de beoefenaars van de geneeskunde (van de artsenijsbereidkunde, van de verpleegkunde alsook van de beoefenaars van de paramedische beroepen) aan de uitvoering van de maatregelen die door de overheid worden getroffen om de quarantaine ziekten of besmettelijke aandoeningen te bestrijden. <W 20.12.1974>

2° in het bijzonder:

(a) de echtheid na te gaan van en het visum te hechten aan de titels van de beoefenaars van de geneeskunde en van de artsenijsbereidkunde van de veeartsen, van de beoefenaars van de verpleegkunde en van de beoefenaars van de paramedische beroepen;) <W 20.12.1974>

b) het visum in te trekken of zijn behoud afhankelijk te maken van de aanvaarding, door de betrokkene, van de opgelegde beperkingen, wanneer, op advies van geneesheren deskundigen aangeduid door de Nationale Raad van de Orde der Geneesheren of door de Nationale Raad van de Orde waaronder hij ressorteert, vastgesteld wordt dat een beoefenaar bedoeld bij (de artikelen 2, 3, 4, of 21bis) een veearts (een beoefenaar van de verpleegkunde of een beoefenaar van een paramedisch beroep) niet meer voldoet aan de vereiste fysische of psychische geschiktheden om, zonder risico's, de uitoefening van zijn beroep voort te zetten; <W 20.12.1974> <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

(De beroepsbeoefenaar heeft niet de vrijheid om zich aan het onderzoek door de deskundigen te onttrekken.

In dat laatste geval kan de geneeskundige commissie, bij eenparige beslissing, het visum intrekken of het behoud ervan afhankelijk maken van het feit dat de betrokkene de beperkingen aanvaardt die hem/haar worden opgelegd gedurende de periode die nodig is om het advies van de deskundige in te winnen. Die periode mag nooit meer dan drie maanden, herhaalbaar, bedragen.

Wanneer zijn fysieke of psychische ongeschiktheid dusdanig is dat ernstige gevolgen voor de patiënten kunnen worden gevreesd, kan de geneeskundige commissie, bij eenparige beslissing, het visum intrekken of het behoud ervan afhankelijk maken van het feit dat de betrokkene de beperkingen aanvaardt die hem/haar worden opgelegd gedurende de periode die nodig is om het advies van de deskundige in te winnen. Die periode mag nooit meer dan twee maanden, herhaalbaar, bedragen.

De voorlopige intrekking of het voorwaardelijke behoud van het visum neemt een einde zodra de geneeskundige commissie een definitieve uitspraak heeft gedaan.) <W 25.01.1999; Inwerkingtreding: 16.02.1999>

c) onverminderd de bevoegdheid van de personen, belast door de krachtens de wet, met controle- of toezichtopdrachten:

1. erover te waken dat de geneeskunde en de artsenijskunde, de veeartsenijskunde (, de verpleegkunde en de paramedische beroepen) in overeenstemming met de wetten en reglementen worden uitgeoefend; <W 20.12.1974>

2. het opsporen en mededelen aan het parket van de gevallen van onwettige uitoefening van de geneeskunde, van de artsenijsbereidkunde, van de veeartsenijsbereidkunde, (de verpleegkunde of van een paramedisch beroep); <W 20.12.1974>

d) de opdrachten voorzien bij artikel 9 te vervullen;

e) de belanghebbende personen van publiek- of privaatrecht in te lichten omtrent de genomen beslissingen, hetzij door haarzelf, hetzij door de bij artikel 37 bepaalde geneeskundige commissie van beroep, hetzij door de betrokken Orde, hetzij door de rechtbanken, inzake de uitoefening van zijn activiteit door een beoefenaar van de geneeskunde, van de artsenijsbereidkunde, van de veeartsenijskunde (, de verpleegkunde of door een lid van een paramedisch beroep). <W 20.12.1974>

De aanduiding van de personen bedoeld bij vorig lid, alsmede de modaliteiten volgens dewelke zij worden ingelicht, worden bepaald door de Koning, op voorstel naargelang het geval, van de nationale raad van de betrokken Orde, (van de Nationale Raad voor de verpleegkunde of van de Nationale Raad voor paramedische beroepen,) gedaan binnen de door de Minister die de Volksgezondheid in zijn bevoegdheid heeft, vastgestelde termijn; <W 20.12.1974>

f) de organen van de bevoegde Orde in kennis te stellen van de beroepsfouten welke aan de beoefenaars die daaronder ressorteren worden ten laste gelegd;

g) toezicht te houden over de openbare verkopeningen waarin geneesmiddelen zijn begrepen.

§ 2. Voor het vervullen van haar algemene taak, is de medische commissie samengesteld uit de leden, vermeld sub 1° (tot 7°ter) en sub 9° van § 1 van artikel 36. Zij omvat daarenboven een maximum van tien leden die de Koning aanduidt onder deze vermeld sub 8° van dezelfde bepaling. <W 20.12.1974> <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Voor het vervullen van haar speciale opdracht is de commissie uitsluitend samengesteld uit de voorzitter, de ondervoorzitter, de secretaris en het lid of de leden die het beroep van de betrokken persoon of personen vertegenwoordigen.

§ 3. De territoriale bevoegdheid, de organisatie en de werking van de geneeskundige commissie worden door de Koning geregeld.

§ 4. De procedure vóór de commissie in de bij § 1, 2°, b, van dit artikel bepaalde gevallen, wordt door de Koning geregeld.

De betrokkene kan tegen de beslissing van de commissie, genomen in uitvoering van § 1, 2°, b, van dit artikel een beroep instellen dat schorsend is, bij een geneeskundige commissie van beroep, waarvan de Koning de samenstelling, de organisatie en de werking bepaalt.

De Koning regelt de procedure die voor de geneeskundige commissie van beroep moet toegepast worden.

De betrokkene kan, zowel in eerste aanleg als in beroep bijgestaan worden door personen van zijn keuze.

De beslissingen genomen in eerste aanleg of in beroep, worden door de geneeskundige commissie onmiddellijk aan de raad van de betrokken Orde medegedeeld.

HOOFDSTUK IV - Strafbepalingen en tuchtmaatregelen

Art. 38. § 1. Onverminderd de toepassing van de straffen gesteld bij het Strafwetboek, alsook, desgevallend, de toepassing van tuchtmaatregelen:

1° wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van vijfhonderd frank tot vijfduizend frank of met een van die straffen alleen, hij die met overtreding van (de artikelen 2, 3, 4, 21bis of 51), gewoonlijk een handeling of handelingen stelt die behoren tot de geneeskunde of de artsenijsbereidkunde hetzij zonder houder te zijn van het vereiste diploma of zonder er wettelijk van vrijgesteld te zijn, hetzij zonder te beschikken over het visum van de geneeskundige commissie, hetzij zonder op de lijst van de Orde ingeschreven te zijn wanneer zulks vereist is. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

(De beoefenaars van de verpleegkunde en de beoefenaars van de paramedische beroepen), vallen niet onder de toepassing van deze bepaling voor de handelingen die zij verrichten ingevolge de artikelen 5 of 6. <W 20.12.1974>

Met dezelfde straffen wordt gestraft de beoefenaar van de geneeskunde of de artsenijsbereidkunde die, met overtreding van artikel 19, op om het even welke wijze, zijn medewerking verleent aan een derde of hem zijn naam leent, met het doel hem te onttrekken aan de straffen waarmede de onwettige uitoefening van de geneeskunde of de artsenijsbereidkunde gestraft wordt.

(Met dezelfde straffen worden gestraft de beoefenaars bedoeld in (de artikelen 2, 3, 4, 21bis of 51) die de bepaling van artikel 4bis overtreden;) <W 13.12.1974> <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

2° Worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van zesentwintig frank tot tweeduizend frank of met een van die straffen alleen:

a) de houdsters van het diploma van vroedvrouw of de bij artikel 54 bedoelde personen, die in de uitoefening van hun beroep de in uitvoering van artikel 2, § 2, lid 2, vastgestelde regels niet naleven;

b) de beoefenaars bedoeld bij artikel 2, § 1, en bij artikel 4, die gewoonlijk (beoefenaars van de verpleegkunde of beoefenaars van de paramedische beroepen) belasten met het verrichten van een of meer handelingen die vallen onder de geneeskunde of de artsenijsbereidkunde zonder dat hierbij de ter uitvoering van artikel 5, § 1 (en § 2, derde lid) of van artikel 6 bepaalde regels opgevolgd worden; <W 20.12.1974> <W 17.03.1997; Inwerkingtreding: 28.12.1997>

c) de houders van het wettelijk diploma van apotheker en de licentiaten in de scheikundige wetenschappen die gewoonlijk analyses van klinische biologie verrichten zonder dat hierbij de door artikel 5, § 2 (, eerste lid) voorziene regels opgevolgd worden; <W 17.03.1997; Inwerkingtreding: 28.12.1997>

d) (de beoefenaar van de verpleegkunde of de beoefenaar van een paramedisch beroep) die gewoonlijk een of meer handelingen verricht die vallen onder de geneeskunde of de artseneerbereidkunde zonder dat hierbij de ter uitvoering van artikel 5, § 1 (en § 2, derde lid) of van artikel 6 bepaalde regels opgevolgd worden; <W 20.12.1974> <W 17.03.1997; Inwerkingtreding: 28.12.1997>

3° Wordt gestraft met de bij sub 2° van dit artikel bepaalde straffen:

de beoefenaar bedoeld bij (de artikelen 2, 3, 4, of 21bis) die, gehouden zijnde mede te werken aan de wachtdiensten krachtens de maatregelen opgelegd ter uitvoering van artikel 9, § 3, zijn verplichtingen niet nakomt, zonder een beletsel te kunnen doen gelden ingevolge het vervullen van een dringender beroepstaak of ingevolge een ernstige reden of zonder zich te hebben laten vervangen door een andere beoefenaar die zelf niet gehouden is zijn medewerking te verlenen aan de wachtdiensten; <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

4° Wordt eveneens gestraft met de sub 2° van dit artikel bepaalde straffen, hij die, met overtreding van artikel 10, de regelmatige en normale uitoefening van de geneeskunde of de artseneerbereidkunde door een persoon die aan de vereiste voorwaarden voldoet, verhindert of belemmert door feitelijkeheden of geweld;

5° Wordt gestraft met een boete van zesentwintig frank tot vijfhonderd frank, de beoefenaar van de geneeskunde of de artseneerbereidkunde, die de bepalingen van artikel 18, § 2, en (de artikelen 20 en 21, eerste en tweede lid) overtreedt. <W 22.02.1994; Inwerkingtreding: 07.06.1994>

(6° wordt gestraft met een gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar en met een geldboete van duizend frank tot honderdduizend frank of met één van die straffen alleen, hij die de bepalingen overtreedt van de koninklijke besluiten genomen ter uitvoering van artikel 21, derde lid.) <W 22.02.1994; Inwerkingtreding: 07.06.1994>

§ 2. In afwijking van de bepalingen van § 1 is het begrip "gewoonlijk" niet vereist voor degene die:

1° vroeger wegens onwettige uitoefening van de geneeskunde of van de artseneerbereidkunde werd veroordeeld;

2° om het even welk reclamemiddel heeft aangewend om de in (artikelen 2, 3, 4, 5, 6 en 21bis) bedoelde handelingen te kunnen stellen; <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

3° in verband met die handelingen, opvallende middelen heeft aangewend of gebruik heeft gemaakt van een titel of van enige benaming, met het doel te doen geloven dat hij wettelijk bevoegd is.

§ 3. In afwachting van de inwerkingtreding van de betrokken code van plichtenleer, worden tuchtmaatregelen toegepast door de Orden waaronder zij ressorteren:

a) op elke beoefenaar bedoeld bij de artikelen 2 of 3, die, wetens en zonder wettige reden in zijnen hoofde, een in uitvoering zijnde behandeling onderbreekt, zonder vooraf de vereiste maatregelen genomen te hebben om de continuïteit van de zorgen te verzekeren door een ander beoefenaar die dezelfde wettelijke kwalificatie heeft;

b) op elke apotheker die, wetens en zonder wettige reden in zijnen hoofde, zijn officina sluit, zonder vooraf de vereiste maatregelen genomen te hebben om de continuïteit voor het uitreiken van de bij een in uitvoering zijnde recept voorgeschreven geneesmiddel, te verzekeren;

c) op elke beoefenaar bedoeld bij de artikelen 2, 3 of 4, die de bepalingen van de artikelen 13 en 14 niet naleeft;

d) op elk beoefenaar bedoeld bij de artikelen 2, 3 of 4 die de bepalingen van artikel 18, § 1, niet naleeft.

Art. 38bis. <W 17.12.1973> Wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van zesentwintig tot tweeduizend frank of met een van die straffen alleen, hij die inbreuk pleegt op de bepalingen van (artikel 4, §§ 3, 3bis, 3ter, 3quater et 3quinquies), van het onderhavig besluit of de ter uitvoering daarvan getroffen maatregelen. <W 02.01.2001; Inwerkingtreding: 03.01.2001>

De rechtspersonen zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de uitgesproken geldboeten en kosten ten laste van hun organen of hun aangestelden.

Art. 38ter. <W 20.12.1974> Onverminderd de in het Strafwetboek gestelde straffen wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van zesentwintig tot tweeduizend frank of met een van deze straffen alleen:

(1° Hij die, zonder aan de vereiste voorwaarden te voldoen om de geneeskunde uit te oefenen of zonder in het bezit te zijn van een vereiste bekwaamheidstitel of zonder in het bezit te zijn van het in artikel (21sexies) bepaalde visum, een of meer activiteiten van verpleegkunde, zoals bedoeld in artikel (21quinquies), § 1, a, uitoefent niet de bedoeling er zijn beroep van te maken, of gewoonlijk een of meer activiteiten, zoals bedoeld in artikel (21quinquies), § 1, b en c, uitoefent. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Die bepaling is niet van toepassing op de student die voormelde activiteiten verricht in het kader van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake het opleidingsprogramma tot het behalen van een van de in artikel (21quater) of in artikel 23, § 2, vermelde titels, noch op de student in de geneeskunde die deze activiteiten verricht in het kader van zijn opleiding. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Die bepaling is ook niet van toepassing op de beoefenaar van een paramedisch beroep, die in het kader van zijn beroep, bepaalde handelingen verricht ter uitvoering van artikel 46bis, § 2.) <W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991>

2° de beoefenaar van de verpleegkunde die, met overtreding van artikel (21octies), op welke wijze ook, zijn medewerking verleent aan een derde of hem zijn naam leent, met het doel hem te onttrekken aan de straffen waarmee de onwettige uitoefening van de verpleegkunde wordt betoed; <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

3° hij die, door feitelijkheden of geweld, de regelmatige en normale uitoefening van de verpleegkunde door een persoon die aan de vereiste voorwaarden voldoet, verhindert of belemmert;

4° hij die aan een persoon die niet in het bezit is van een geviseerde bekwaamheidstitel of die niet de hoedanigheid heeft van student, zoals bedoeld in 1° van dit artikel, gewoonlijk opdracht of toelating geeft tot het uitoefenen van de verpleegkunde;

5° hij die gewoonlijk aan een der in artikel (21quater) bedoelde personen een opdracht geeft tot het stellen van een handeling die beschouwd wordt als een uitoefening van de geneeskunde, tenzij het een handeling betreft als bedoeld in artikel (21quinquies), § 1, c; <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

6° de beoefenaar van de verpleegkunde die de verpleegkunde uitoefent in strijd met de reglementen getroffen in uitvoering van artikel (21quinquies), § 2. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Art. 38quater. <W 20.12.1974> Onverminderd de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen, wordt gestraft met een geldboete van tweehonderd frank tot duizend frank:

1° hij die, met overtreding van artikel (21septies), zich in het openbaar een beroepstitel toeëigent waarop hij geen aanspraak mag maken; <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

2° hij die, met overtreding van artikel (21novies), een beroepstitel toekent aan bij hem tewerkgestelde personen, waarop deze laatste geen aanspraak mogen maken. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

In dit geval zijn de werkgevers en de lastgevers burgerlijk aansprakelijk voor de geldboeten uitgesproken ten laste van hun aangestelden of lastnemers, wegens overtreding gepleegd bij de uitvoering van hun contract.

Art. 39. Onverminderd de toepassing van de straffen gesteld bij het strafwetboek, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van zesentwintig frank tot tweeduizend frank of met een van die straffen alleen:

(1° hij die zonder aan de vereiste voorwaarden te voldoen om de geneeskunde of de artsenijsbereidkunde uit te oefenen, of geen houder is van een vereiste bekwaamheidstitel, of zonder te beschikken over het in artikel 24 bepaalde visum, gewoonlijk prestaties verricht, zoals die nader bepaald zijn ter uitvoering van artikel 23, § 1, of handelingen uitvoert die zijn bepaald in artikel 22, 2° en 3°.

Die bepaling is niet van toepassing op de student die de voormelde werkzaamheden verricht in het raam van de wettelijke en reglementsbestemmingen betreffende het opleidingsprogramma dat het mogelijk maakt één van de in artikel (21quater) of in artikel 23, § 1, bepaalde titels te verwerven, noch op de student in de geneeskunde of de artsenijsbereidkunde in het raam van zijn opleiding. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Die bepaling is ook niet van toepassing op de beoefenaar van de verpleegkunde die in het raam van zijn beroep handelingen verricht die zijn bepaald in artikel (21quinquies). <W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991> <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

2° de voor de toepassing van hoofdstuk II van dit besluit als bevoegd beschouwde persoon die, in overtreding van artikel 27, op welke wijze ook zijn medewerking of bijstand verleent aan een niet bevoegde derde, met het doel het deze laatste mogelijk te maken een paramedisch beroep uit te oefenen;

(3° hij die, door feitelijkheden of door geweld, de geregelde en normale uitoefening van een paramedisch beroep door een persoon die aan de vereiste voorwaarden voldoet, verhindert of belemmert;

4° hij die een persoon die niet beschikt over een vereiste bekwaamheidstitel, of die niet de hoedanigheid heeft van student zoals bepaald in 1° van dit artikel, gewoonlijk belast met de uitoefening van een paramedisch beroep of hem daartoe gewoonlijk de machtiging verleent;

5° hij die één van de in artikel 24 bepaalde personen, gewoonlijk belast met de uitoefening van een handeling die wordt beschouwd als een uitoefening van de geneeskunde, behalve wanneer het gaat om een handeling bepaald in artikel 5, § 1, eerste lid, (en § 2, derde lid) of in artikel 6; <W 17.03.1997; Inwerkingtreding: 28.12.1997>

6° de beoefenaar van een paramedisch beroep, die de ter uitvoering van artikel 46bis, § 2, genomen reglementen, overtreedt.) <W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991>

Art. 40. Onverminderd de toepassing van de straffen gesteld bij het Strafwetboek, wordt gestraft met een geldboete van tweehonderd frank tot duizend frank:

1° hij die, in overtreding van artikel 25 zich in het openbaar een beroepstitel toeëigent zonder er recht op te hebben;

2° hij die, in overtreding van artikel 26, een beroepstitel toekent aan personen die hij, zelfs kosteloos, te werk stelt, en die er geen recht op hebben.

In dit geval zijn de werkgevers en lastgevers burgerlijk aansprakelijk voor de geldboeten uitgesproken ten laste van hun aangestelden of lastnemers wegens overtredingen gepleegd bij de uitvoering van hun contract.

Art. 40bis. <Ingevoegd bij W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991> Onverminderd de toepassing van de straffen gesteld bij het Strafwetboek en onverminderd, desgevallend, de toepassing van tuchtmaatregelen, wordt gestraft met een boete van tweehonderd frank tot duizend frank:

1. Hij die, met overtreding van artikel 35quater, zich in het openbaar een bijzondere beroepstitel of een bijzondere beroepsbekwaamheid toeëigent zonder het recht hiertoe te hebben;

2. Hij die, met overtreding van artikel 35quinquies, een bijzondere beroepstitel of een bijzondere beroepsbekwaamheid toekent aan personen, die hij tewerkstelt, zelfs als vrijwilligers, en hierop het recht niet hebben.

In dit geval zijn de werkgevers en lastgevers burgerlijk aansprakelijk voor de geldboeten uitgesproken ten laste van hun aangestelden of lastnemers, wegens overtredingen gepleegd bij de uitvoering van hun contract.

Art. 41. Onverminderd de toepassing van de straffen gesteld bij het Strafwetboek, alsook, desgevallend, de toepassing van tuchtmaatregelen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van zesentwintig frank tot tweeduizend frank of met één van die straffen alleen, hij die met overtreding van een beslissing van een geneeskundige commissie of van de geneeskundige commissie van beroep, de uitoefening van de geneeskundige commissie van beroep, de uitoefening van de geneeskunde, de artseneerbereidkunde, ((...)) (de verpleegkunde of van een paramedisch beroep) voortzet, zonder de hem opgelegde beperkingen na te komen. <W 20.12.1974> <W 28.08.1991; Inwerkingtreding: 25.10.1991>

Art. 42. In geval van herhaling, binnen drie jaar na een vonnis van veroordeling dat kracht van gewijsde heeft verkregen, wegens inbreuk op dit besluit of op de uitvoeringsbesluiten, kunnen de bepaalde straffen verdubbeld worden, zonder een gevangenisstraf van zes maanden of een geldboete van vijftigduizend frank te mogen overschrijden.

Art. 43. § 1. In geval van veroordeling wegens onwettige uitoefening van de geneeskunde, de artseneerbereidkunde (, de verpleegkunde) of van prestaties die nader bepaald zijn ter uitvoering van artikel 23, § 1 of van handelingen die bedoeld zijn bij artikel 22, 2° en 3°, kan de rechter, in het belang van de volksgezondheid, de bijzondere verbeurdverklaring uitspreken, zelfs wanneer de veroordeelde niet eigenaar is van de verbeurdverklarde voorwerpen. <W 20.12.1974>

(In geval van veroordeling wegens inbreuk op de bepalingen van (artikel 4, §§ 3, 3bis, 3ter, 3quater et 3quinties), of van de ter uitvoering daarvan getroffen maatregelen, kan de rechter de verbeurdverklaring uitspreken van alle geneesmiddelen, toestellen en instrumenten dienende voor de exploitatie van de apotheek of ertoe bestemd, zelfs wanneer de veroordeelde er niet eigenaar van is.) <W 17.12.1973> <W 02.01.2001; Inwerkingtreding: 03.01.2001>

(§ 2. De rechter kan, in het belang van de volksgezondheid, de uitoefening van het beroep voor een maximum duur van twee jaar verbieden aan:

1° de in de zin van (hoofdstuk I ter) van dit besluit bevoegde personen die schuldig worden bevonden aan een van de in de artikelen 38ter, 38quater en 41 bedoelde inbreuken; <W 25.01.1999; Inwerkingtreding: 16.02.1999>

2° de in de zin van hoofdstuk II van dit besluit bevoegde personen die schuldig worden bevonden aan een van de in de artikelen 39, 40 en 41 bedoelde inbreuken.) <W 20.12.1974>

Art. 44. De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn op de door dit besluit bepaalde misdrijven toepasselijk.

HOOFDSTUK IVbis - (Toepassing van Europese reglementering.)

<KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999>

Afdeling 1. - <Ingevoegd bij KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> Definities.

Art. 44bis. <KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° "Minister": de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft;

2° "Directie Geneeskundepraktijk": de Directie Geneeskundepraktijk van het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu;

3° "Europees diploma": een diploma, certificaat of andere titel, afgeleverd door de bevoegde autoriteiten van een andere Lidstaat van de Europese Gemeenschap dan België, van Noorwegen, van IJsland of van het Vorstendom Liechtenstein, en vallend onder het toepassingsgebied van de Eerste of van de Tweede Algemene Richtlijn, en waarmee men beroepsactiviteiten wenst uit te oefenen die gereguleerd zijn in het kader van dit besluit;

4° "Richtlijn "Artsen": Richtlijn 93/16/EEG van de Raad van 5 april 1993 ter vergemakkelijking van het vrije verkeer van artsen en de onderlinge erkenning van hun diploma's, certificaten en andere titels, gewijzigd bij de Toetredingsakte van Oostenrijk, Finland en Zweden, en bij Richtlijnen 97/50/EG, 98/21/EG en 98/63/EG;

5° "Richtlijnen "Verpleegkundigen":

- Richtlijn 77/452/EEG van de Raad van 27 juni 1977 inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten, gewijzigd bij de Toetredingsakten van Griekenland, en van Spanje en Portugal, bij Richtlijnen 81/1057/EEG, 89/594/EEG, 89/595/EEG en 90/658/EEG, en bij de Toetredingsakte van Oostenrijk, Finland en Zweden, en

- Richtlijn 77/453/EEG van de Raad van 27 juni 1977 inzake de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de werkzaamheden van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, gewijzigd bij Richtlijn 89/595/EEG;

6° "Richtlijnen "Tandartsen":

- Richtlijn 78/686/EEG van de Raad van 25 juli 1978 inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels van de beoefenaar der tandheelkunde, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten, gewijzigd bij de Toetredingsakten van Griekenland, en van Spanje en Portugal, bij Richtlijnen 81/1057/EEG, 89/594/EEG en 90/658/EEG, en bij de Toetredingsakte van Oostenrijk, Finland en Zweden, en
- Richtlijn 78/687/EEG van de Raad van 25 juli 1978 inzake de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de werkzaamheden van de beoefenaar der tandheelkunde, gewijzigd bij de Toetredingsakte van Oostenrijk, Finland en Zweden;
- 7° "Richtlijnen "Vroedvrouwen":
 - Richtlijn 80/154/EEG van de Raad van 21 januari 1980 inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels van de verloskundige, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten, gewijzigd bij Richtlijn 80/1273/EEG, bij de Toetredingsakte van Spanje en Portugal, bij Richtlijnen 89/594/EEG en 90/658/EEG, en bij de Toetredingsakte van Oostenrijk, Finland en Zweden, en
 - Richtlijn 80/155/EEG van de Raad van 21 januari 1980 inzake de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van verloskundige, gewijzigd bij Richtlijn 89/594/EEG;
- 8° "Richtlijnen "Apothekers":
 - Richtlijn 85/432/EEG van de Raad van 16 september 1985 inzake de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde werkzaamheden op farmaceutisch gebied, en
 - Richtlijn 85/433/EEG van de Raad van 16 september 1985 inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels op het terrein van de farmacie, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging voor bepaalde werkzaamheden op farmaceutisch gebied, gewijzigd bij Richtlijnen 85/584/EEG en 90/658/EEG, en bij de Toetredingsakte van Oostenrijk, Finland en Zweden;
- 9° "Eerste Algemene Richtlijn": Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten;
- 10° "Tweede Algemene Richtlijn": Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van Richtlijn 89/48/EEG, gewijzigd bij de Toetredingsakte van Oostenrijk, Finland en Zweden, en bij Richtlijnen 94/38/EG, 95/43/EG en 97/38/EG.

Afdeling 2. - <Ingevoegd bij KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> Toepassing van Specifieke Richtlijnen.

Art. 44ter. <KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> § 1. Wat betreft de uitoefening van de geneeskunde, wordt gelijkgesteld met de houder van een Belgisch diploma van arts, de Europees onderdaan die houder is van een diploma, certificaat of andere titel van arts dat beantwoordt aan de bepalingen vastgesteld door de Minister, conform de bepalingen van de Richtlijn "Artsen", en dat werd erkend door de Minister conform artikel 44octies, §1. § 2. Onverminderd de toepassing van de bepalingen van § 1 en met het oog op het toekennen van dezelfde rechtsgevolgen als deze verbonden aan de Belgische erkenning als geneesheer-specialist, wordt gelijkgesteld met de houder van dergelijke erkenning, de Europees onderdaan die houder is van een diploma, certificaat of andere titel van geneesheer-specialist, dat beantwoordt aan de bepalingen vastgesteld door de Minister, conform de bepalingen van de Richtlijn "Artsen", en dat werd erkend door de Minister conform artikel 44octies, § 1.

Art. 44quater. <KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> Wat betreft de uitoefening van de verpleegkunde wordt gelijkgesteld met de houder van het Belgisch diploma van ziekenhuisverpleger of -verpleegster, de Europees onderdaan die houder is van een diploma, certificaat of andere titel van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger dat beantwoordt aan de bepalingen vastgesteld door de Minister, conform de bepalingen van de Richtlijnen "Verpleegkundigen", en dat werd erkend door de Minister conform artikel 44octies, § 1.

Art. 44quinquies. <KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> Wat betreft de uitoefening van de tandheelkunde wordt gelijkgesteld met de houder van een Belgisch diploma van tandarts, de Europees onderdaan die houder is van een diploma, certificaat of andere titel van beoefenaar der tandheelkunde dat beantwoordt aan de bepalingen vastgesteld door de Minister, conform de bepalingen van de Richtlijnen "Tandartsen", en dat werd erkend door de Minister conform artikel 44octies, § 1.

Art. 44sexies. <KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> Wat betreft de uitoefening van het beroep van vroedvrouw wordt gelijkgesteld met de houder van het Belgisch diploma van vroedvrouw, de Europees onderdaan die houder is van een diploma, certificaat of andere titel van verloskundige dat beantwoordt aan de bepalingen vastgesteld door de Minister, conform de bepalingen van de Richtlijnen "Vroedvrouwen", en dat werd erkend door de Minister conform artikel 44octies, § 1.

Art. 44septies. <KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> Wat betreft de uitoefening van de artsenijsbereidkunde wordt gelijkgesteld met de houder van het Belgisch diploma van apotheker, de Europees

onderdaan die houder is van een diploma, certificaat of andere titel op het terrein van de farmacie dat beantwoordt aan de bepalingen vastgesteld door de Minister, conform de bepalingen van de Richtlijnen "Apothekers", en dat werd erkend door de Minister conform artikel 44octies, § 1.

Art. 44octies. <KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> § 1. Na zich ervan vergewist te hebben dat de ingediende documenten echt zijn en conform aan de bepalingen van de respectieve ministeriële besluiten, bedoeld in de artikelen 44ter tot 44septies, en uiterlijk drie maanden nadat het dossier volledig werd ingediend, levert de Minister een erkenning af.

§ 2. Wanneer de Minister oordeelt dat niet aan alle voorwaarden voldaan is om een erkenning te verlenen, deelt hij dit per aangetekende brief mee aan de belanghebbende.

Art. 44novies. <KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> § 1. De personen die de erkenning zoals bedoeld in artikel 44octies, § 1, verkregen hebben, hebben het recht gebruik te maken van de overeenkomstige Belgische beroepstitel wanneer het dragen van deze titel gereguleerd is in het kader van dit besluit.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van het volgende lid, hebben de personen die de erkenning zoals bedoeld in artikel 44octies, § 1, verkregen hebben, het recht gebruik te maken van hun wettige opleidingstitel en, eventueel, van de afkorting daarvan, in de originele taal, gevolgd door de naam en de plaats van de instelling of de examencommissie die hem heeft verleend.

Nochtans zullen de houders van het Franse "diplôme d'Etat de chirurgien-dentiste", van het Franse "diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire" en van het Luxemburgse "diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire", de titel voeren van "tandarts" of "dentiste" gevolgd door de naam en de plaats van de instelling of de examencommissie die het diploma heeft verleend, zoals ook de houder van het Nederlands diploma van verloskundige de titel zal voeren van "vroedvrouw" of "accoucheuse" gevolgd door de naam en de plaats van de examencommissie die het diploma heeft verleend, en zoals ook de houder van het Franse "diplôme d'Etat de docteur en pharmacie" de titel zal voeren van "pharmacies" of "apotheker" gevolgd door de naam en de plaats van de universiteit die het diploma heeft verleend.

Art. 44decies. <Ingevoegd bij KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> De Europees onderdaan die in een andere Lidstaat van de Europese Gemeenschap dan België, in Noorwegen, in IJsland of in het Vorstendom Liechtenstein gevestigd is als arts, als verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, als tandarts of als verloskundige en aldaar op wettige wijze zijn beroep uitoefent, mag in België respectievelijk daden van geneeskunde, van verpleegkunde, van tandheelkunde of activiteiten van vroedvrouw verrichten zonder de erkenning te bezitten zoals bepaald in artikel 44octies, § 1, en zonder de formaliteiten van artikel 44septies decies, te hebben vervuld.

Nochtans mag hij deze handelingen slechts verrichten als hij vooraf een verklaring indient bij de Directie Geneeskundepraktijk aan de hand van een formulier waarvan het model door de Minister wordt goedgekeurd.

Bij dit document moeten volgende stukken gevoegd worden die niet ouder mogen zijn dan twaalf maanden en die, eventueel, vergezeld moeten zijn van een door een beëdigd vertaler opgemaakte en conform verklaarde vertaling in één van de officieel in België gebruikte talen:

- een bewijs van nationaliteit;

- een bewijsstuk afgeleverd door de bevoegde overheid van de Staat waar hij gevestigd is, waaruit blijkt dat de betrokkene aldaar het desbetreffende beroep wettig uitoefent en het of de diploma(s), certifica(a)t(en) of andere titel(s) bezit dat (die) voor het verrichten van de bedoelde diensten is (zijn) vereist.

In spoedgevallen moet de zoëven vermelde verklaring zo snel mogelijk na de dienstverrichting worden ingediend. De Directie Geneeskundepraktijk registreert de dienstverrichting en brengt de bevoegde Geneeskundige Commissie, het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering en, in voorkomend geval, de bevoegde Orde ervan op de hoogte.

Afdeling 3. - <Ingevoegd bij KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> Toepassing van Algemene Richtlijnen.

Art. 44undecies. <Ingevoegd bij KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> Europese onderdanen, houders van een Europees diploma, die in België beroepsactiviteiten wensen uit te oefenen die gereguleerd zijn in het kader van dit besluit en voor zover zij niet vallen onder de bepalingen van Afdeling 2, dienen hun diploma eerst door de Minister te laten erkennen overeenkomstig de bepalingen van artikel 44duodecies.

Hiertoe dienen zij bij de Directie Geneeskundepraktijk een aanvraag in, vergezeld van de nodige bewijsstukken.

Art. 44duodecies. <Ingevoegd bij KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> § 1. Na zich ervan vergewist te hebben dat de aanvrager in aanmerking komt om te kunnen genieten van de Eerste of de Tweede Algemene Richtlijn, en nadat werd vastgesteld dat de aanvrager de nodige kwalificaties en/of beroepservaring bezit die, in overeenstemming met de bepalingen van deze Algemene Richtlijnen en volgens door de Koning vastgestelde modaliteiten, mag gevraagd worden om desbetreffende beroepsactiviteiten in België uit te oefenen, levert de Minister een erkenning af.

§ 2. Wanneer de Minister oordeelt dat niet aan alle voorwaarden voldaan is om een erkenning te verlenen, deelt hij dit per aangetekende brief mee aan de belanghebbende.

§ 3. De procedure voor het onderzoek van de aanvraag moet uiterlijk vier maanden na de indiening van het volledig dossier worden afgesloten op de wijze vermeld in § 1 of § 2.

Art. 44terdecies. <Ingevoegd bij KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> De Personen die de erkenning zoals bedoeld in artikel 44duodecies, § 1, verkregen hebben, hebben het recht gebruik te maken van de overeenkomstige Belgische beroepstitel wanneer het dragen van deze titel gereguleerd is in het kader van dit besluit, en tevens hebben zij het recht gebruik te maken van hun wettige opleidingstitel en, eventueel, van de afkorting daarvan, in de originele taal, gevolgd door de naam en de plaats van de instelling of de examencommissie die hem heeft verleend.

Afdeling 4. <Ingevoegd bij KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> Toepassing van de artikelen 48 en 52 van het EG-Verdrag.

Art. 44quaterdecies. <Ingevoegd bij KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> Europese onderdanen, houders van één van de diploma's, certificaten of andere titels, bedoeld in de artikelen 44ter tot 44septies, maar die niet beantwoorden aan de bepalingen van de respectieve ministeriële besluiten, bedoeld in de artikelen 44ter tot 44septies, en die hun beroep wensen uit te oefenen, dienen aan te tonen dat de tekorten in hun opleiding later werden aangevuld ofwel door een bijkomende opleiding ofwel door een passende beroepservaring in die domeinen waar de tekorten zich voordeden.

Hiertoe dienen zij een aanvraag in, gestaafd met de nodige documenten, bij de Directie Geneeskundepraktijk.

Art. 44quinquiesdecies. <Ingevoegd bij KB 14.06.1999, art. 1; Inwerkingtreding: 25.10.1999> § 1. Na zich ervan vergewist te hebben dat de aanvrager in aanmerking komt om te genieten van de artikelen 48 en 52 van het EG-Verdrag, en nadat werd vastgesteld dat de aanvrager de nodige kwalificaties en/of beroepservaring bezit die mag gevraagd worden om de desbetreffende beroepsactiviteit uit te oefenen, levert de Minister een erkenning af.

§ 2. Wanneer de Minister oordeelt dat niet aan alle voorwaarden voldaan is om een erkenning te verlenen, deelt hij dit per aangetekende brief mee aan de belanghebbende.

§ 3. De procedure voor het onderzoek van de aanvraag moet uiterlijk vier maanden na de indiening van het volledig dossier worden afgesloten op de wijze vermeld in § 1 of § 2.

Art. 44sedecies. <Ingevoegd bij KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> De in overeenstemming met artikel 44quinquiesdecies, § 1, erkende personen hebben het recht gebruik te maken van de overeenkomstige Belgische beroepstitel en tevens hebben zij het recht gebruik te maken van hun wettige opleidingstitel en, eventueel, van de afkorting daarvan, in de originele taal, gevolgd door de naam en de plaats van de instelling of de examencommissie die hem heeft verleend.

Afdeling 5. - <Ingevoegd bij KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> Gemeenschappelijke bepalingen.

Art. 44septiesdecies. <Ingevoegd bij KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> Voor zover deze vereisten in andere bepalingen van dit besluit worden opgelegd voor het uitoefenen van bepaalde activiteiten, mogen ook de in de artikelen 44ter, § 1, 44quater, 44quinquies, 44sexies, 44septies, 44duodecies, § 1, en 44quinquiesdecies, § 1, bedoelde beoefenaars alleen hun beroep uitoefenen indien zij vooraf hun erkenningstitel hebben laten viseren door de bij artikel 36 bepaalde geneeskundige commissie, bevoegd overeenkomstig de plaats waar zij zich wensen te vestigen, en zo daartoe aanleiding bestaat, hun inschrijving op de lijst van de voor hun beroep bevoegde Orde bekomen hebben.

Art. 44octiesdecies. <Ingevoegd bij KB 14.06.1999; Inwerkingtreding: 25.10.1999> De overtredingen van de bepalingen van dit hoofdstuk, waarop de strafbepalingen van hoofdstuk IV niet toepasselijk zijn, worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van honderdvijftig tot duizend frank of met één van die straffen alleen.

HOOFDSTUK V - Algemene bepalingen

Art. 45. (§ 1.) De Koning bepaalt de toelagen, vergoedingen en vacatiegelden die mogen worden verleend aan de voorzitter, de ondervoorzitter en de andere leden van de geneeskundige commissies, de geneeskundige commissie van beroep, (de Nationale Raad voor de kinesitherapie) (, de Nationale raad voor verpleegkunde) en de Nationale raad voor de paramedische beroepen, alsmede aan al de personen die, wegens hun bevoegdheid worden opgeroepen. <W 06.08.1993; Inwerkingtreding: 19.08.1993> <W 20.12.1974> <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

(§ 2. De bijdragen, bedoeld in de artikelen 7, § 1, (21sexies), § 1, en 24 mogen ten hoogste op 1 500 frank worden vastgesteld. Dit laatste bedrag is gekoppeld aan het indexcijfer 114,20 en verandert overeenkomstig de

bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumtieprijzen wordt gekoppeld.) <W 06.08.1993; Inwerkingtreding: 19.08.1993> <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Art. 45bis. <Ingevoegd bij W 25.01.1999; Inwerkingtreding: 16.02.1999> § 1. De Koning kan minimumcriteria vaststellen waaraan de programmatuur voor het beheer van het elektronisch medisch en verpleegkundig dossier moet beantwoorden om gehomologeerd te worden door de minister die voor de Volksgezondheid bevoegd is.

§ 2. De criteria waaraan de programmatuur voor het beheer van het elektronisch medisch en verpleegkundig dossier moet beantwoorden om gehomologeerd te worden, kunnen onder andere betrekking hebben op de volgende aspecten: de te vervullen functies, de interne medische en verpleegkundige gegevensbanken in de programmatuur en hun onderlinge uitwisselbaarheid, de opbouw van het patiëntendossier, de codificatie van de aandoeningen, de toepassingen van de statistieken, de hulp bij de diagnose, de hulp bij de therapie en het voorschrift, de lijst van anonieme en niet-anonieme medische en verpleegkundige gegevens met betrekking tot patiënten die uitwisselbaar moeten zijn, alsook het gebruik van de sociale zekerheidskaart en de facturatie aan de verzekeringsinstellingen.

§ 3. De criteria zijn vastgesteld door de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, en op advies van een multidisciplinaire werkgroep die de Koning aanwijst.

§ 4. De in § 3 bedoelde werkgroep moet, wanneer hij een advies over deze criteria verstrekt, minstens een vertegenwoordiger van de minister van Volksgezondheid, van de minister van Sociale Zaken, van de minister van Justitie en van de minister van Economische Zaken en vertegenwoordigers van de desbetreffende beroepsgroepen bevatten.

§ 5. Op basis van het advies van de in § 3 bedoelde multidisciplinaire werkgroep die gevormd werd overeenkomstig § 4, kan de minister de programmatuur voor het beheer van het elektronisch medisch en verpleegkundig dossier homologeren.

Art. 45ter. <Ingevoegd bij W 25.01.1999; Inwerkingtreding: 16.02.1999> § 1. Aan de beoefenaars van de in de artikelen 2, 3, 4, 5, § 2, 21bis, 21quater en 22, die patiëntengegevens registreren en anoniem verzenden aan de minister tot wiens bevoegdheid Volksgezondheid behoort en aan het Wetenschappelijk Instituut voor de Volksgezondheid - Louis Pasteur, kan een toelage toegekend worden binnen de grenzen van de op de begroting van het departement dat belast is met de toepassing van dit besluit, uitgetrokken kredieten.

§ 2. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de aard en bestemming van deze gegevens, de overige voorwaarden waaraan de registratie van de gegevens en de voorwaarden waaraan bedoelde beoefenaars moeten beantwoorden, alsmede de voorwaarden voor de toekenning van de toelage.

Art. 46. (§ 1. De koninklijke besluiten bepaald in artikel 2, artikel 3, derde lid, artikel 4, § 1, en artikel 5, § 2, (eerste lid) worden genomen op eensluitend advies van de Academiën voor geneeskunde, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de Minister. <W 17.03.1997; Inwerkingtreding: 28.12.1997>

Over de koninklijke besluiten bedoeld in dit artikel wordt beraadslaagd in de Ministerraad.) <W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991>

§ 2. De adviezen van de academiën worden uitgebracht bij de meerderheid der stemmende leden in de betreffende tak van de geneeskunst. Wanneer § 1 van dit artikel toegepast wordt, moet deze meerderheid de drie vierden bedragen.

Indien een aangelegenheid die ter beraadslaging voorligt verschillende takken van de geneeskunst betreft, wordt het advies gegeven bij een meerderheid van de drie vierden van de stemmende leden in elk van de betreffende takken van de geneeskunst.

§ 3. Wanneer de Minister een advies inwint stelt hij de termijn vast waarin dit advies dient te worden uitgebracht; deze termijn mag niet korter zijn dan vier maanden. Indien het advies niet wordt uitgebracht binnen de aldus vastgestelde termijn wordt het geacht positief te zijn.

§ 4. De adviezen en voorstellen bedoeld bij dit artikel worden openbaar gemaakt zodra de raadpleging beëindigd is.

Art. 46bis. <W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991> § 1. De in de artikelen 5, § 1, leden 2 en 3, (21quinquies), § 2, en 50, § 1, vijfde lid, bedoelde koninklijke besluiten worden getroffen op eensluitend advies van de in artikel (21quaterdecies) bedoelde Technische Commissie voor verpleegkunde. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

§ 2. De in de artikelen 5, § 1, leden 1 en 3, (5, § 2, leden 3 en 4), 6 en 23, § 1, bedoelde koninklijke besluiten worden getroffen op eensluitend advies van de in artikel 35bis bedoelde Technische Commissie voor de paramedische beroepen. <W 17.03.1997; Inwerkingtreding: 28.12.1997>

Art. 47. <ingevoegd bij W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995> § 1. De koninklijke besluiten genomen ter uitvoering van artikel 21bis worden in Ministerraad overlegd. Ze worden genomen na raadpleging door de Minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, van de Nationale Raad voor de Kinesitherapie en van de Koninklijke Academiën voor Geneeskunde. De Minister kan deze adviezen inwinnen binnen een termijn

die niet langer dan drie maanden mag zijn. Na het verstrijken van deze termijn wordt het advies geacht te zijn gegeven.

§ 2. Indien een in § 1 bedoeld koninklijk besluit afwijkt van het advies verstrekt door de Nationale Raad voor de Kinesitherapie, moet dit advies samen met het verslag aan de Koning dat de afwijking tussen het koninklijk besluit en het advies rechtvaardigt, en met de tekst ervan, worden bekendgemaakt.

Art. 48. <Wijzigingsbepaling>

Art. 49. Worden beschouwd als niet geschreven zijnde de bepalingen van de overeenkomsten die tegenstrijdig zijn met de bepalingen van de bij artikel 2, § 1, lid 3, het artikel 3, lid 3, het artikel 4, § 1, lid 3, het artikel 5, het artikel 6 (, in artikel (21quinquies), § 1, b) en het artikel 23, § 1, genoemde koninklijke besluiten. <W 20.12.1974.> <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Bij overgangmaatregel mogen de bepalingen van de overeenkomsten die, op de datum van de inwerkingtreding van de bij voorgaand alinea genoemde besluiten bestonden, en die er tegenstrijdig mede zijn, verder uitwerking hebben tot de eerste dag van de zevende maand die volgt op de genoemde datum van inwerkingtreding.

Art. 49bis. <ingevoegd bij W 22.02.1998; Inwerkingtreding: 13.03.1998> § 1. Andere buitenlanders dan Europese onderdanen, wier buitenlands diploma gelijkwaardig werd verklaard door de bevoegde autoriteiten van een gemeenschap en die in België beroepsactiviteiten wensen uit te oefenen vermeld in de artikelen 2, 3, 4, 5, § 2, 21bis of 21quater of die in aanmerking wensen te komen voor het uitoefenen van een paramedisch beroep in overeenstemming met Hoofdstuk II, kunnen pas hun beroep uitoefenen, nadat zijn hiertoe door de Koning toegelaten werden en nadat zij bovendien de andere voorwaarden voor het uitoefenen van hun beroep, vermeld in dit besluit, vervuld hebben.

§ 2. De personen vermeld in § 1 moeten een gemotiveerde aanvraag tot uitoefening van hun beroep indienen bij de Minister die de Volksgezondheid tot zijn bevoegdheid heeft.

Wanneer de aanvraag het uitoefenen van een beroep betreft waarvoor het bezit van een diploma betreffende de geneeskunde, de tandheelkunde of de farmacie is vereist, wordt de aanvraag voorafgaandelijk voor advies voorgelegd aan de Koninklijke Vlaamse Academie voor Geneeskunde van België of aan de "Académie royale de médecine de Belgique

Art. 49ter. <ingevoegd bij W 22.02.1998; Inwerkingtreding: 13.03.1998> De Koning is gemachtigd om, zelfs aan personen die geen diploma bezitten, op advies van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Geneeskunde van België of van de "Académie royale de Médecine de Belgique", bijzondere vrijstellingen te verlenen voor de uitoefening van zekere delen der geneeskunst zodat zij in België een beperkte klinische opleiding kunnen volgen en dit in het kader van de medische en wetenschappelijke samenwerking met landen die geen Lidstaat zijn van de Europese Unie.

Deze vrijstellingen kunnen slechts toepasselijk zijn op wat er uitdrukkelijk op vermeld staat en de begunstigden van deze vrijstellingen mogen in geen enkel geval het beroep waarbinnen zij tot een beperkte activiteit toegelaten werden, op eigen verantwoordelijkheid uitoefenen.

Deze werkzaamheden kunnen evenmin een grond vormen voor een erkenning bedoeld in artikel 35sexies of voor het uitvoeren van verstrekkingen die aanleiding kunnen geven tot een tussenkomst bepaald bij de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

Art. 49quater. <ingevoegd bij W 22.02.1998; Inwerkingtreding: 13.03.1998> De Koning is gemachtigd om de benamingen van de diploma's die toegang verlenen tot het uitoefenen van de beroepen of activiteiten vermeld in de artikelen 2, 3, 4, 5, § 2, 21bis, 21quater en 22 aan te passen aan de benamingen van de diploma's afgeleverd door de Gemeenschappen.

Art. 50. § 1. De wet van 12 maart 1818 tot regeling van hetgeen de beoefening van de verschillende takken van de geneeskunst betreft, uitgelegd bij de wet van 27 maart 1853 en gewijzigd bij de wetten van 24 februari 1921, 18 juli 1946 en 25 juli 1952, wordt opgeheven.

Ten titel van overgangsbepaling en zolang de koninklijke besluiten voorzien bij de artikelen 5, 6 (21quinquies, § 1, b) en 23, § 1 niet zullen genomen zijn, blijven de huidige modaliteiten van uitvoering van de daardoor bedoelde handelingen of prestaties, zoals zij worden beperkt door de rechtspraak volgend uit de hogervermelde wet van 12 maart 1818, verder van toepassing. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

(...) (opgeheven) <W 19.12.1990; Inwerkingtreding: 08.01.1991>

De wet van 19 januari 1961 waarbij aan personen die wettig niet bevoegd zijn de geneeskunde te beoefenen, in uitzonderlijke omstandigheden toelating wordt verleend om bepaalde geneeskundige handelingen te verrichten, blijft van kracht.

(In afwijking van dit besluit bepaalt de Koning volgens de in artikel 46bis bedoelde procedure de activiteiten welke onder de verpleegkunde vallen en mogen worden uitgeoefend door personen die daartoe niet bevoegd zijn, doch daartoe een speciale opleiding hebben gekregen:

1° tijdens de opleiding die hun vooraf wordt gegeven;

2° wanneer, bij ontstentenis van een voldoende aantal wettelijk bevoegde personen, oorlogshandelingen of rampen het verrichten van die handelingen dringend maken.

De Koning stelt het bestaan vast van een ramptoestand die gepaard gaat met een tekort aan wettig bevoegd personeel.) <W 20.12.1974>

§ 2. (Bij het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu wordt een Nationale Raad voor de vroedvrouwen opgericht die tot taak heeft advies uit te brengen omtrent alle problemen van de vroedvrouwen die tot de nationale bevoegdheid behoren). <W 22.02.1994; Inwerkingtreding: 07.06.1994>

(§ 3. De wet van 15 november 1946 tot bescherming van de titel van verpleger en verpleegster wordt opgeheven.) <W 20.12.1974>

§ 4. De koninklijke besluiten genomen ter uitvoering van de artikelen 153, §§ 1, 2 en 3 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, gewijzigd bij de wet van 8 april 1965, worden opgeheven op de datum vastgesteld door de bij het artikel 2, § 1, lid 3, het artikel 5, § 1 (en § 2, derde lid) en het artikel 23, § 1 voorziene koninklijke besluiten. <W 17.03.1997; Inwerkingtreding: 28.12.1997>

§ 5. De bepalingen van het koninklijk besluit van 24 december 1963 tot vaststelling van de nomenclatuur der geneeskundige verstrekkingen van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, die strijdig zouden zijn met de koninklijke besluiten, bepaald bij artikel 2, § 1, lid 3, en § 2, lid 2, het artikel 3, lid 3, het artikel 4, § 1, lid 3, het artikel 5, het artikel 6 (artikel 21quinquies, § 1, b) en het artikel 23, § 1, worden opgeheven op de bij de genoemde koninklijke besluiten vastgestelde datum. <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

Art. 51. Indien zij voldoen aan de voorwaarden opgelegd bij artikel 7, zijn of blijven gemachtigd de tandheelkunde uit te oefenen:

1° de doctors in de genees-, heel- en verloskunde die, hetzij gediplomeerd zijn krachtens de wetten op het toekennen van de academische graden welke de wet van 21 mei 1929 voorafgaan, hetzij een vrijstelling genieten welke op grond van die wetten verleend werd;

2° de personen die in het bezit zijn van het getuigschrift van bekwaamheid van tandarts, uitgereikt krachtens artikel 4 van de wet van 12 maart 1818 tot regeling van hetgeen de beoefening van de verschillende takken van de geneeskunst betreft of dat werd verleend krachtens de wet van 15 april 1958 tot oprichting van een speciale examenzitting voor het verkrijgen van het diploma van tandarts;

(3° de personen welke de voorwaarden, gesteld bij artikel 1, 1°, 2° en 3°, van de hogergenoemde wet van 15 april 1958 vervullen en die, bij beslissing van de commissie, bedoeld in artikel 2, lid 3, van die wet, werden toegelaten tot het afleggen van het examen ingericht in uitvoering van dezelfde wet;) <W 26.04.1973>

4° de doctors in de genees-, heel- en verloskunde, houders van een getuigschrift van specialisatie in de stomatologie, afgeleverd door een universiteit, voor zover dit getuigschrift wettelijk karakter heeft verkregen in het kader van de wetgeving op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens en voor zover de voor de verwerving van dit getuigschrift noodzakelijke vakken al deze omvatten welke worden vereist met het oog op het bekomen van de wettelijke graad van licentiaat in de tandheelkunde.

Art. 52. Het koninklijk besluit van 1 juni 1934 houdende reglement op de beoefening der tandheelkunde, zoals het werd gewijzigd door latere besluiten, blijft van kracht. Het kan alleen bij de wet worden gewijzigd.

De overtredingen van de bepalingen van dit besluit worden gestraft, naargelang het geval, met de straffen voorgeschreven bij artikel 38, § 1, 1° of 2°.

Art. 53. De apothekers die erkend of gemachtigd werden vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit ingevolge het koninklijk besluit van 5 november 1964 tot vaststelling van de voorwaarden voor de machtiging van de apothekers die bevoegd zijn om verstrekkingen te verrichten die tot de klinische biologie behoren of in het raam van de reglementering op de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit, worden toegelaten titularis te zijn van een voor het publiek opengestelde officina en tevens klinische analyses te verrichten.

(...) <W 13.05.1999; Inwerkingtreding: 14.12.1999>

Art. 53bis. <W 30.12.1977> In afwijking van artikel 5, § 2, worden de licentiaten in de wetenschappen, andere dan die van de groep der scheikundige wetenschappen, die erkend werden op grond van het koninklijk besluit van 23 oktober 1972 betreffende de erkenning van licentiaten in de wetenschappen met het oog op het uitvoeren van bioklinische laboratoriumonderzoeken, bevoegd verklaard om de verstrekkingen van klinische biologie uit te voeren, waarvoor ze erkend werden.

Art. 54. Mogen de praktijk van de normale bevallingen blijven uitoefenen, indien zij voldoen aan de voorwaarden opgelegd bij artikel 7, de personen die in het bezit zijn van het getuigschrift van bekwaamheid van vroedvrouw, erkend door de provinciale geneeskundige commissie krachtens artikel 4 van de wet van 12 maart 1818, tot regeling van hetgeen de beoefening van de verschillende takken van de geneeskunst betreft.

Art. 54bis. <W 20.12.1974> § 1. De personen die niet voldoen aan de in artikel (21quater) gestelde bekwaamheidseisen, maar die op de datum van (1 januari 1990) sinds minstens drie jaar tewerkgesteld geweest zijn in een verzorgingsinstelling of in een kabinet van een geneesheer of tandarts mogen dezelfde werkzaamheden blijven verrichten onder dezelfde voorwaarden als de beoefenaars van de verpleegkunde die zulke prestaties uitvoeren. <W 22.02.1994; Inwerkingtreding: 07.06.1994> <W 06.04.1995; Inwerkingtreding: 26.06.1995>

§ 2. Op straffe van verlies van het voordeel verleend bij de bepaling van § 1 van dit artikel, moeten zij zich bij de bevoegde geneeskundige commissie bekend maken (binnen de termijn en op de wijze bepaald door de Koning); bij deze gelegenheid vermelden zij de werkzaamheden waarvoor zij het voordeel van verkregen rechten inroepen. <W 22.02.1994; Inwerkingtreding: 07.06.1994>

Art. 54ter. <W 25.01.1999; Inwerkingtreding: onbepaald> § 1. In afwijking van artikel 24, § 2, tweede lid, wordt de in artikel 24, § 1, bedoelde erkenning ambtshalve toegekend aan de personen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het koninklijk besluit genomen in uitvoering van artikel 24, § 2, eerste lid, door de dienst geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte en invaliditeitsverzekering voor dit beroep erkend zijn, overeenkomstig artikel 215 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

§ 2. In afwijking van artikel 24, § 2, tweede lid, wordt de in artikel 24, § 1, bedoelde erkenning op hun verzoek toegekend aan personen die niet reeds in § 1 bedoeld zijn en:

1° hetzij - wat een beroep betreft waarvoor een opleiding bestaat in een inrichting opgericht, gesubsidieerd of erkend door de bevoegde overheid houder zijn van een diploma, uitgereikt door een inrichting opgericht, gesubsidieerd of erkend door de bevoegde overheid dat een opleiding bekroont waarvan het niveau, maar niet de volledige theoretische en praktische opleiding en stages, overeenstemt met de in artikel 24, § 2, tweede lid, bedoelde voorwaarden voor zover zij dit diploma behalen voor het einde van de periode van zes jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van het koninklijk besluit genomen in uitvoering van artikel 24, § 2, eerste lid; 2° hetzij - wat een beroep betreft waarvoor geen opleiding bestaat in een inrichting opgericht, gesubsidieerd of erkend door de bevoegde overheid, dat een opleiding bekroont waarvan het niveau overeenstemt met de in artikel 24, § 2, tweede lid, bedoelde voorwaarden voor zover zij dit diploma behalen voor het einde van jaar waarin de eerste diploma's worden uitgereikt die een opleiding bekronen die overeenstemt met de in artikel 24, § 2, tweede lid, bedoelde voorwaarden.

Voor het indienen van de aanvraag tot erkenning bij de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, beschikken de in 1° en 2° bedoelde personen over één jaar vanaf de inwerkingtreding van het koninklijk besluit genomen in uitvoering van artikel 24, § 2, eerste lid, of vanaf het behalen van boven bedoelde diploma's. Tijdens deze overgangperiode en zolang niet over hun aanvraag tot erkenning is beslist, mogen ze hun beroep blijven uitoefenen.

§ 3. In afwijking van artikel 24, § 1, mogen personen die niet voldoen aan de in artikel 24, § 2, tweede lid, gestelde bekwaamheidseisen maar die, wanneer de lijst van de prestaties of de lijst van de handelingen voor hun beroep gepubliceerd wordt, sinds minstens drie jaar deze prestaties of handelingen hebben uitgevoerd, dezelfde werkzaamheden blijven verrichten onder dezelfde voorwaarden als de beoefenaars van de paramedische beroepen die zulke prestatie of handelingen uitvoeren.

In afwijking van artikel 24, § 1, mogen personen die niet voldoen aan de in artikel 24, § 2, tweede lid, gestelde bekwaamheidseisen voor hun paramedisch beroep, waarvoor geen opleiding bestaat in de zin van bovengenoemde bekwaamheidseisen, dezelfde werkzaamheden blijven verrichten onder dezelfde voorwaarden als de beoefenaars van de paramedische beroepen die zulke prestatie of handelingen uitvoeren, voorzover zij op het einde van het jaar waarin de eerste diploma's worden uitgereikt die een opleiding bekronen die overeenstemt met de in artikel 24, § 2, tweede lid, bedoelde voorwaarden, deze prestaties of handelingen uitvoeren.

Op straffe van verlies van het voordeel verleend bij de bepaling van het eerste of tweede lid van deze paragraaf, moeten zij zich bij de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, bekend maken volgens een door de Koning vastgestelde procedure; bij deze gelegenheid vermelden zij de werkzaamheden waarvoor zij het voordeel van de verkregen rechten inroepen. De door de Koning bepaalde procedure zal onder meer de wijze vaststellen waarop het bewijs van de uitvoering van de in het eerste lid bedoelde prestaties of handelingen moet worden geleverd.

Art. 54quater. <Ingevoegd bij W 13.11.1997; Inwerkingtreding: 04.01.1998> In afwijking van artikel 21bis, § 2, tweede lid, wordt de in artikel 21bis, § 1, bedoelde erkenning op hun verzoek toegekend aan:

1° de door de dienst geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering erkende personen, overeenkomstig artikel 215 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkering, gecoördineerd op 14 juli 1994.

Voor het indienen van de aanvraag tot erkenning bij de Minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort, beschikken zij over één jaar vanaf de inwerkingtreding van het koninklijk besluit genomen in uitvoering van artikel 21bis, § 2, eerste lid. Tijdens deze overgangperiode en zolang niet over hun aanvraag tot erkenning is beslist, mogen ze de kinesitherapie blijven uitoefenen;

2° aan de personen die op 1 november 1997 ingeschreven waren voor een opleiding in de kinesitherapie die toegang verleent tot een diploma van het hoger onderwijs in de kinesitherapie, na een voltijds onderwijs van ten minste drie studie jaren, voor zover zij dit diploma vóór 1 november 2002 behalen.

Art. 55. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, met uitzondering van artikel 48, § 2, die in werking treedt op de bij artikel 50, § 2 bedoelde datum.

Art. 56. Onze Minister van Volksgezondheid is belast met de uitvoering van dit besluit.

Wijzigingen:

Wet van 02.01.2001 (B.S. 03.01.2001)
Koninklijk besluit van 14.06.1999 (B.S. 15.10.1999)
Wet van 13.05.1999 (B.S. 19.06.1999)
Wet van 25.01.1999 (B.S. 06.02.1999)
Wet van 17.11.1998 (B.S. 23.12.1998)
Wet van 16.04.1998 (B.S. 07.07.1998)
Wet van 22.02.1998 (B.S. 03.03.1998)
Wet van 10.12.1997 (B.S. 29.01.1998)
Wet van 13.11.1997 (B.S. 25.12.1997)
Wet van 17.03.1997 (B.S. 18.12.1997)
Wet van 29.04.1996 (B.S. 30.04.1996)
Wet van 20.12.1995 (B.S. 23.12.1995)
Wet van 06.04.1995 (B.S. 16.06.1995)
Wet van 22.02.1994 (B.S. 28.05.1994)
Wet van 06.08.1993 (B.S. 09.08.1993)
Koninklijk besluit van 09.11.1992 (B.S. 17.12.1992)
Wet van 26.06.1992 (B.S. 30.06.1992)
Wet van 28.08.1991 (B.S. 15.10.1991)
Wet van 19.12.1990 (B.S. 29.12.1990)
Wet van 26.12.1985 (B.S. 21.01.1986)
Koninklijk besluit van 26.12.1985 (B.S. 10.01.1986)
Wet van 14.05.1985 (B.S. 06.07.1985)
Koninklijk besluit van 08.06.1983 (B.S. 01.07.1983)
Wet van 30.12.1977 (B.S. 25.01.1978)
Wet van 13.12.1976 (B.S. 05.03.1977)
Wet van 20.12.1974 (B.S. 29.04.1975, err. 03.06.1975)
Wet van 17.12.1973 (B.S. 23.01.1974)
Wet van 26.04.1973 (B.S. 30.05.1973)
Arrest van de Raad van State nr. 15.511 van 27.10.1972
Arrest van de Raad van State nr. 15.533 van 17.10.1972.